

378.00915

พ ๗๗3 ป

๕.3

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป
โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวพิสมัย บัวอุไร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

พฤษภาคม 2542

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

199043

คณะกรรมการผู้ควบคุมสารนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการเรียน
ของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ของนางสาวพิสมัย บัวอุไร แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

กรรมการควบคุมสารนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

..... รักษาการหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ้มไทย)

วันที่ 25 พฤษภาคม 2542

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย ประธานผู้ควบคุมสารนิพนธ์
และรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ กรรมการผู้ควบคุมสารนิพนธ์ นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ
บริบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี ที่กรุณาเป็นกรรมการ
สอบปากเปล่าสารนิพนธ์ฉบับนี้ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความ
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ รองศาสตราจารย์
โกวิท เชื้อมกลาง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต สันถะโกมล ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็น
ผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การอบรม สั่งสอน และประสิทธิ์ประสาท
วิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้งเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้อำนวยการสำนัก
ส่งเสริมวิชาการ คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการทุกท่าน ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และ
สนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล
ทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป รุ่น 12 รุ่น 13 ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย
เป็นอย่างดี

ประโยชน์และคุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณความดีทั้งหมดนี้เพื่อ
ตอบแทนพระคุณบิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้กรุณาอบรม สั่งสอน และให้กำลังใจ
แก่ผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าเสมอมา ส่งผลให้การทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

พิสมัย บัวอุไร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ปรัชญาและแนวคิดในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษา-	
สำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.).....	11
โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป)	
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ. 2540.....	18
โครงสร้างหลักสูตรสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการจัดการ-	
ทั่วไป.....	23
ปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักศึกษาในโครงการ-	
จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.).....	33
สมมติฐานการวิจัย.....	42
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	47

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	82
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
อภิปรายผล.....	89
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม.....	113
ภาคผนวก ข แบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชา การจัดการทั่วไป สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.....	117
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ.....	129
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	131

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1. แสดงหน่วยกิตรวม และสัดส่วนหน่วยกิตขั้นต่ำตามโครงสร้างของ หลักสูตรสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป.....	25
2. จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในโครงการจัดการ ศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) จำแนกตามรุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา.....	44
3. แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา.....	53
4. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาโดยรวมและรายด้าน.....	54
5. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านหลักสูตร.....	55
6. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน.....	56
7. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านผู้เรียน.....	57
8. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านผู้สอน.....	58
9. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านการวัดผลและประเมินผล.....	59
10. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	60
11. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน.....	62

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง

หน้า

12. การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน.....	64
13. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน.....	65
14. การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน.....	67
15. แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษาจำแนกตามสังกัดของหน่วยงาน.....	68
16. การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน.....	70
17. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านหลักสูตรเป็นรายคู่ ด้วยวิธี ของนิวแมน-คูลส์จำแนกตามสังกัดของหน่วยงาน.....	71
18. การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน.....	72
19. การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษาต่างกัน.....	73
20. แสดงความถี่ และค่าร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.....	75
21. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการ จัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.....	78

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิบรรยายความหมายของปัญหา	27

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้น นอกจากมุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถที่จะแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้แล้ว ยังมุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานด้านการประกอบอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งที่จะดำเนินการเพื่อให้ประชาชนปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าการศึกษเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. 2540 : 3) ซึ่งการจัดการศึกษาในแต่ละระดับมีความต่อเนื่องกัน และมีความสำคัญในตัวเอง และต่างก็มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน การจัดการศึกษาให้บรรลุทั้งด้านปริมาณและคุณภาพไปพร้อม ๆ กันจำเป็นต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมด้วย ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทย ที่พึงประสงค์ในอนาคตไว้ว่า “การศึกษามุ่งพัฒนาคนที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคมให้คนไทยมีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีวินัยในตนเอง มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษาที่จัดให้ต้องสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ให้การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย และรักที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมยุคข้อมูลข่าวสาร และสังคมแห่งการเรียนรู้ และเป็นการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้โอกาสผู้เรียนมีบทบาทร่วมในการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ “ (รุ่ง แก้วแดง. 2541: 61-62)

สถาบันอุดมศึกษานับว่ามีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศ ตั้งแต่เริ่มแรกที่ทำหน้าที่เป็นแหล่งผลิตและเตรียมบุคคลเข้ารับราชการมาสู่สังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นการเตรียมประชาชนเพื่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการผลิตกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชาการและวิชาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการ และแผนพัฒนาประเทศ

(เฉลิมเผ่า อจละนันท์. 2541 : 2) ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้ การพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ การริเริ่มพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

สถาบันราชภัฏเป็นนามของสถาบันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่อันเป็นมหามงคล แทนชื่อวิทยาลัยครูเมื่อ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2535 จึงนับว่าสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาพัฒนา ท้องถิ่นที่พัฒนามาจากวิทยาลัยครู สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลักตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 คือ

1. จัดการศึกษา ผลิตบัณฑิตปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกตามความ ต้องการกำลังคนของสังคม และศักยภาพของสถาบัน
 2. ศึกษาวิจัย ทั้งการวิจัยพื้นฐานและวิจัยประยุกต์ โดยเฉพาะการวิจัยเพื่อพัฒนา ท้องถิ่น
 3. ปรับปรุงและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น
 4. ดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และส่งเสริมวิทยฐานะครู
- (อิสระ ไกรวิบูล .2538:3)

พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มาตรา 7 กำหนดให้สถาบันราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและวิชาชีพชั้นสูงทำการ วิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู (คู่มือนักศึกษา กศ.บป. สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ .2540:9) ซึ่งในช่วงแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7 ได้กำหนดทิศทางการให้สภา การฝึกหัดครูเร่งพัฒนากระบวนการทางการศึกษาตามบทบาทและภารกิจ พัฒนาศักยภาพ และ คุณภาพของประชาชนในท้องถิ่น ศึกษาประยุกต์ความรู้สากล ค้นคว้าและพัฒนาองค์ความรู้ ท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางศิลป วัฒนธรรมโดยให้วิทยาลัยครู ประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรและบุคลากรท้องถิ่นอย่าง ใกล้ชิดจึงก่อให้เกิดเป็นโครงการทางการศึกษาต่าง ๆ ขึ้นเป็นจำนวนมาก และในแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ได้มีการกำหนดแนวทางไว้อย่างสอดคล้องกับพระราช บัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ความว่า “ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีเอกภาพในเชิง นโยบาย มีอิสระในการบริหารจัดการ มีการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำเพื่อเป็นแนวทางของการ ผลิตบัณฑิตทั้งภาครัฐและเอกชนควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้จากทั้งภายในและภายนอกมากขึ้น (สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ .2541)

สำหรับสถาบันราชภัฏ ทั้ง 36 แห่ง ได้ปฏิบัติตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เกี่ยวกับการส่งเสริมวิชาชีพและวิทยฐานะของครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ผู้บริหารการศึกษาตลอดมา ซึ่งเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปจึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขโครงการให้การศึกษาและฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคป.) ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเสียใหม่ โดยได้กำหนดโครงการเกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้น เรียกว่าโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ พ.ศ. 2528 (กศ.บป.) ทั้งนี้เพื่อให้การให้การศึกษาเป็นไปตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ที่ระบุให้วิทยาลัยครูทำหน้าที่ให้การศึกษาวิชาการในสาขาต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป นอกจากผู้ประกอบอาชีพครูอีกด้วยโดยให้มีหลักสูตรสาขาวิชาการอื่น ๆ ทั้งในระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี ตามความต้องการของท้องถิ่นเพื่อเป็นการปรับปรุงแก้ไขการศึกษาในกรณีดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนี้คือ (กรมการฝึกหัดครู .2531:3-4)

1. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรประจำการให้สนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้บุคลากร และมีส่วนในการพัฒนาชุมชน
2. เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่บุคลากรประจำการให้สูงขึ้น
3. เพื่อเป็นการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคลากรประจำการในท้องถิ่นอย่างเสมอภาค
4. เพื่อนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียนการสอน
5. เพื่อเป็นการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มพูนสมรรถภาพ และวิทยฐานะของบุคลากรประจำการให้มากที่สุด

หลักการและระเบียบของโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ได้ดำเนินการในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา สำหรับวิธีดำเนินการในการเปิดสอนรายวิชาเอกของแต่ละสถาบันนั้นจะแตกต่างกันไปตามสภาพและความพร้อมของแต่ละสถาบัน สถาบันราชภัฏใดมีความพร้อมที่จะเปิดสาขาวิชาเอกใดและพิจารณาเห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่อยู่ในความต้องการของท้องถิ่นก็ให้ดำเนินการร่างหลักสูตรเสนอต่อสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเพื่อทำการเปิดสอนสาขาวิชาเอกนั้น ๆ และเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามความ ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ซึ่งระบุให้สถาบันราชภัฏทำหน้าที่ให้การศึกษาวิชาการในสาขาต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป โดยมีหลักสูตรรายวิชาการสาขาอื่น ๆ ทั้งในระดับปริญญาและอนุปริญญา ตามความต้องการของท้องถิ่น ประกอบกับปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว คณะกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จึงได้มีการปรับปรุง แก้ไขโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและเป็นการเปิดกว้างสำหรับผู้สนใจที่จะเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ โดยเปิดรับบุคคลที่มีงานทำและยังไม่มีงานทำก็สามารถเข้าศึกษาได้ โดยได้กำหนดให้เรียกว่า

“โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)” และเริ่มดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นไป

โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (ปัจจุบันเรียกว่าโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป) คณะวิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป หลักสูตรศิลปศาสตร สาขาบริหารธุรกิจและการจัดการ เป็นหลักสูตรที่สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ได้อนุมัติให้เปิดสอนเมื่อปี พ.ศ. 2528 และได้มีการปรับปรุงในปี พ.ศ. 2531 และในปี พ.ศ. 2536 ซึ่งเป็นโครงการจัดการศึกษาโครงการหนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากโครงการดังกล่าวจัดกระทำกับบุคลากรประจำการ หรือบุคคลที่กำลังปฏิบัติงาน ทั้งที่สังกัดภาครัฐหรือภาคเอกชนโดยไม่จำกัดอาชีพ และได้เปิดทำการสอนในช่วงที่ประเทศชาติมีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทั้งในด้านบริหารธุรกิจและการจัดการ เพื่อไปพัฒนาในองค์กรหน่วยงานของรัฐบาล เอกชน และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ นำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมในปัจจุบันโดยการนำวิทยาการใหม่ ๆ มาพัฒนาธุรกิจที่กำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก จนถึงธุรกิจขนาดใหญ่ และจนถึงปัจจุบัน คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้มีการเปิดดำเนินการจัดการศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ โปรแกรมการจัดการทั่วไป ทั้งระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด มาจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งหมด 13 รุ่นด้วยกัน โดยนักศึกษาในรุ่นที่ 1 ถึงรุ่นที่ 11 เป็นนักศึกษาที่ศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ส่วนนักศึกษาตั้งแต่รุ่นที่ 12 เป็นต้นไปคณะกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้มีการปรับปรุงแก้ไขโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ซึ่งมีอยู่เดิมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ซึ่งระบุให้สถาบันราชภัฏทำหน้าที่ให้การศึกษาวិชาการในสาขาต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป โดยให้มีหลักสูตรรายวิชาการสาขาอื่น ๆ ทั้งในระดับปริญญา และอนุปริญญา ดังนั้นนักศึกษาตั้งแต่รุ่นที่ 12 จึงเป็นนักศึกษาที่ศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)

ในการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ และนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ทั้งระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ให้ความสำคัญในด้านคุณภาพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งเน้นการพิจารณาถึงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาใน 2 ด้านควบคู่กันไปคือทั้งด้านความรู้ ความสามารถ และด้านเจตคติตามหลักการของหลักสูตรศิลปศาสตรที่ว่า “มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งที่เป็นนักวิชาการ กึ่งวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาการ เปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา

ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎีและยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา และชุมชนนำไปสู่การพัฒนาก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถ ภาพในวิชาชีพในด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม (กรมการฝึกหัดครู, 2536) แต่การที่จะช่วยให้สิ่งต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ ต้องการได้นั้นจำเป็นจะต้องรู้ถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอนของนักศึกษาไปด้วยเพราะ ปัญหาในการเรียนการสอนของนักศึกษามักเกิดขึ้นเสมอในทุกระดับการศึกษา จะแตกต่างกันบ้าง ก็เพียงแต่ว่าปัญหาเหล่านั้น จะมีมากหรือน้อย สำหรับสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ปัญหาในด้านการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องต้องให้ความสนใจ เป็นพิเศษเพราะการเรียนการสอนเป็นภารกิจแรก และเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาโดย ทั่วไป การมีข้อมูลด้านการเรียนการสอนที่สะท้อนถึงปัญหาต่าง ๆ จะสามารถทำให้ผู้บริหารได้นำ ไปปรับปรุงให้กระบวนการเรียนการสอนมีคุณภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนของ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับ ปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ในด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัด การเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียน การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนา การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ตรงกับสภาพความต้องการของผู้เรียนในโปรแกรมวิชา การจัดการทั่วไป อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้ง ยังเป็นการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไปทุกฝ่าย อันจะเอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้าและประสิทธิภาพของบุคคลทั่วไปให้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และส่งผลถึงประสิทธิภาพของการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับ บุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี โดยจำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา ศูนย์การศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและจัดบริการด้านต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน ของโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางแก่ผู้สอนในการปรับปรุงการสอนนักศึกษา โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี ของศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ✓

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ✓

นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 508 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Randoms Sampling) ด้วยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 508 คน และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ศูนย์การศึกษา และรุ่นที่ศึกษา เป็นระดับชั้นในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 222 คน โดยแยกเป็น ศูนย์บุรีรัมย์จำนวน 313 คน แยกเป็น รุ่นที่ 12 จำนวน 213 คน และรุ่นที่ 13 จำนวน 100 คน ศูนย์ร้อยเอ็ดจำนวน 195 คน แยกเป็นรุ่นที่ 12 จำนวน 132 คน และรุ่นที่ 13 จำนวน 63 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.1.1 ต่ำกว่า 1 ปี

1.1.2 1 - 5 ปี

1.1.3 5 - 10 ปี

1.1.4 10 ปี ขึ้นไป

1.2 ตำแหน่งงาน

1.2.1 ระดับหัวหน้างาน

1.2.2 ระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน

1.2.3 ยังว่างงาน / รองาน (ถ้าเลือกข้อนี้ให้ข้ามไปตอบข้อ 4)

1.2.4 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.3 สังกัดของหน่วยงาน

1.3.1 ราชการ

1.3.2 รัฐวิสาหกิจเอกชน

1.3.3 เอกชน

1.3.4 ธุรกิจส่วนตัว

1.3.5 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.4 รุ่นที่ศึกษา

1.4.1 รุ่น 12

1.4.2 รุ่น 13

1.5 ศูนย์การศึกษา

1.5.1 ศูนย์บุรีรัมย์

1.5.2 ศูนย์ร้อยเอ็ด

2. ตัวแปรตาม

ปัญหาการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

2.1. ด้านหลักสูตร

2.2. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน

2.3. ด้านผู้เรียน

2.4. ด้านผู้สอน

2.5. ด้านการวัดและประเมินผล

2.6. ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาในการเรียน

หมายถึง เหตุ ขัดข้อง ที่เกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการเรียน ของนักศึกษา ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ในด้านต่อไปนี้

1.1 ปัญหาด้านหลักสูตร

หมายถึง เนื้อหาสาระของหลักสูตร จุดประสงค์ของการใช้หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ที่ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ความไม่ต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เนื้อหาวิชาไม่ทันต่อเทคโนโลยี วิทยาการสมัยใหม่ และจะนำมาซึ่งปัญหา การเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.2 ปัญหาด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน

หมายถึง เหตุ ขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ด้านการเรียน วิธีการสอน เช่น การจัดแบ่งเวลาแต่ละรายวิชาไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียน เทคนิคการสอนของผู้สอน ระยะเวลาในการเรียนการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน การมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในรายวิชา

1.3 ปัญหาด้านผู้เรียน

หมายถึง เหตุ ขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียน เช่น ปัญหาด้านเวลาเรียน พื้นความรู้เดิม การเดินทางมาเรียน การเงิน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

1.4 ปัญหาด้านผู้สอน

หมายถึง เหตุ ขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครูผู้สอน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในวิชาที่สอน ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ บุคลิกภาพและจริยธรรมของครู ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนของนักศึกษา

1.5 ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล

หมายถึง เหตุ ขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผล การกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล ความไม่สอดคล้องระหว่างวิธีการวัดผลและประเมินผลกับรายวิชาที่สอน

1.6 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

หมายถึง เหตุ ขัดข้อง หรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้สอนในโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ซึ่งจะส่งผลทำให้การเรียนการสอนขาดคุณภาพ ตลอดจนจนอาคาร สถานที่ สิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างสะดวก

2. ประสบการณ์ในการทำงาน

หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานและในตำแหน่งที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน

3. ตำแหน่งงาน

หมายถึง ลักษณะ ขอบข่าย ภาระหน้าที่ ของงานในตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน

4. สังกัดของหน่วยงาน

หมายถึง หน่วยงานที่นักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน

5. รุ่นที่ศึกษา

หมายถึง ลำดับของการเปิดรับนักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง นักศึกษารุ่น 12 ซึ่งเข้าเรียนในปีการศึกษา 2540 และรุ่น 13 ซึ่งเข้าเรียนในปีการศึกษา 2541

6. ศูนย์การศึกษา

หมายถึง สถานที่ ที่เปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้สนใจทั่วไปในจังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่บริการทางการศึกษาของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ศูนย์ร้อยเอ็ด

7. โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)

หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ตามหลักสูตรของสภาประจำสถาบันหรือหลักสูตรอื่นใดที่สภาประจำสถาบันรับรอง ทั้งนี้อาจจัดเป็นโครงการย่อยตามวัตถุประสงค์เฉพาะในแต่ละกรณี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาคุณภาพของคน เพิ่มพูนวิทยฐานะ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประสบการณ์และคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์

8. นักศึกษา

หมายถึง บุคคลทั่วไปที่เข้ารับการศึกษอบรมในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปรุ่น 12 รุ่น 13 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด ของคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

9. โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

หมายถึง กลุ่มวิชาที่อยู่ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วยหมวดวิชาพื้นฐานไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้านไม่น้อยกว่า 47 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต

10. ระดับปริญญาตรี

หมายถึง หลักสูตรในระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ของคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏที่เปิดสอนในแต่ละสาขาวิชา ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรนี้จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าอนุปริญญา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ปรัชญาและแนวคิดในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)
2. โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ พ.ศ.2540
3. โครงสร้างหลักสูตรสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป
4. ปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป

1. ปรัชญาและแนวคิดในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.)

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้พลเมืองของชาติเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รู้จักคิดและสร้างสรรค์ให้ตนเองมีความเจริญก้าวหน้า ถ้าประชากรส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาและการฝึกอบรมที่ดีแล้วย่อมเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2534 : 8) ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรม เพื่อให้บุคคลเป็นพลเมืองที่ดีต่อสังคมในปัจจุบันได้ (นิเชต สุนทรพิทักษ์. 2534) และหากจะกล่าวว่าการให้การศึกษาคือการพัฒนาคนเพื่อไปพัฒนาสังคมและประเทศชาติแล้ว โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ก็เป็นโครงการหนึ่งที่ได้ทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นอย่างดีโดยเฉพาะในรอบทศวรรษที่ผ่านมา ถ้าดูในเชิงปริมาณจะพบว่าผู้เข้าศึกษาตามโครงการนี้ในสถาบันราชภัฏมีย่านวนมากเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั่วประเทศโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ช่วยให้คนมีการศึกษาที่สูงขึ้น 1 ส่วนใน 50 ส่วน (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. 2540: 17) และถ้าหากพิจารณาในเชิงคุณภาพก็จะพบว่าคนจำนวนมากนี้

ได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้ ความสำเร็จของโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในรอบทศวรรษที่ผ่านมา นั้น เนื่องด้วยโครงการดังกล่าวตอบสนองความต้องการในการแสวงหาความรู้ของบุคคลโดยเปิดโอกาสให้เลือกศึกษาได้อย่างหลากหลายตามความสนใจ ตลอดจนตอบสนองความต้องการพัฒนาศักยภาพในการทำงานของข้าราชการ พนักงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน สำหรับปรัชญาในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการและ ปรัชญาในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป มีดังต่อไปนี้ คือ

1.1 เป็นการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลแสวงหาความรู้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย (Education for All) คือการศึกษาที่ตอบสนองการเรียนรู้ของบุคคลในการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน

1.2 เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ (Education for Career Development) คือการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนาอาชีพ จัดสำหรับผู้มีงานทำและต้องการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพในการทำงาน

1.3 เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นหรือชุมชน (Education for Community Development) คือการศึกษาที่จัดสำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่นที่เขาอาศัยอยู่ พัฒนาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดำรงไว้ซึ่งสิ่งดีงามและมีคุณค่าของสังคมไว้ ช่วยให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

1.4 เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาวัฒนธรรม (Education for Cultural Development) คือ การจัดการศึกษาที่ยึดแนวทางของการสืบทอด ทำนุบำรุงรักษาวัฒนธรรมของสังคมและท้องถิ่นให้ดำรงอยู่ สามารถผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมใหม่ได้อย่างกลมกลืนกัน ทั้งด้านภาษา ศาสนา ศิลปะ ดนตรี และขนบธรรมเนียม ประเพณีต่าง ๆ ตลอดจนระบบครอบครัวแบบชนบท

1.5 การศึกษาเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี (Education for Technological Development) คือ การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการเลือก การใช้ และการสร้างสรรค์เทคโนโลยี ซึ่งหมายรวมทั้ง เทคโนโลยีสมัยใหม่ และเทคโนโลยีชาวบ้านที่มีคุณค่าอันมีความสำคัญต่อตนเองและท้องถิ่น ตั้งแต่เทคโนโลยีการดำรงชีวิตการเกษตร การผลิตแบบไทย จนถึงเทคโนโลยีด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม โดยจะคำนึงถึงความสมดุลทางธรรมชาติ และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ปรัชญาและแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ดังกล่าวเป็นเสมือนทิศทางการที่สถาบัน ราชภัฏแต่ละแห่ง นำไปสู่การจัดดำเนินงานทั้งด้านการเรียน การสอน การบริหาร และการจัดโครงการ กศ.บป. อย่างเป็นระบบ ในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้นต้องอาศัย องค์ประกอบสำคัญหลายด้านไม่ว่าจะเป็นนโยบายการบริหาร บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์

และการจัดการแล้ว องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนแผนการหรือพิมพ์เขียว ที่กำหนดว่าการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนจะเป็นไปในทิศทางใด ในการกำหนดรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอนโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ก็เช่นเดียวกัน สถาบันราชภัฏวชิรวิทยาดัตตมีหลักสูตร ที่เป็นตัวกลางเพื่อการจัดการศึกษาตามโครงการดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันนี้ยังคงใช้หลักสูตรวิทยาลัยครูฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 สำหรับการผลิตบัณฑิตในภาคปกติมาใช้ในทั้ง 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏวชิรวิทยาดัตต 2540 : 18) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ก. หลักการจัดการศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป)

สภาการฝึกหัดครูได้พิจารณาอนุมัติให้วิทยาลัยครูเปิดสอนตามหลักสูตรวิทยาลัยครูสาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ พ.ศ. 2528 ฉบับปรับปรุง 2531 จำนวน 45 โปรแกรมวิชา และหลักสูตรวิทยาลัยครูสาขาวิชาการศึกษา พ.ศ. 2530 จำนวน 31 โปรแกรมวิชา ต่อมาวิทยาลัยครูได้พัฒนาหลักสูตรใหม่เพิ่มเติม จนในปัจจุบันมีหลักสูตรวิทยาลัยครูสาขาวิทยาศาสตร์เพิ่มอีก 9 โปรแกรมวิชา และสาขาวิชาศิลปศาสตร์เพิ่ม 4 โปรแกรมวิชา รวมจำนวนหลักสูตรวิทยาลัยครูแยกตามระดับได้ 140 โปรแกรมวิชา ในเวลาต่อมากรมการฝึกหัดครูได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาลัยครู 89 โปรแกรมวิชา หลักสูตรดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาการฝึกหัดครูพิจารณาอนุมัติให้ใช้กับนักศึกษาที่เข้าใหม่ในปีการศึกษา 2536 โดยมีหน่วยศึกษานิเทศก์ติดตามและประมวลปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิทยาลัยครูด้วยกระบวนการและวิธีการต่าง ๆ หลาย ๆ วิธี (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : หน้าพิเศษ)

หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2536 นี้ได้ปรับปรุงมาจากหลักสูตรเดิม คือฉบับ พ.ศ.2531 โดยยึดมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีมาตรฐานตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คือให้เป็นทั้งนักวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและความก้าวหน้าของวิทยาการ เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวางมีทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับองค์กรและสถานประกอบการในชุมชน ลักษณะทวิภาคี (Dual System) นำไปสู่การพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพและวิชาการ และมุ่งเน้นการพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีความรู้ด้านเทคนิค วิธีการจัดการงานอาชีพและด้านคุณธรรม

ข. จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)

หลักสูตรทั้ง 3 สาขา คือสาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มีเจตนารมณ์และจุดมุ่งหมายหลักเหมือนกัน คือมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี ทั้งการประกอบอาชีพในหน่วยงานหรือประกอบอาชีพอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะ และวิจารณ์ญาณในการแก้ปัญหา สามารถปรับตัวในการทำงานได้อย่างเหมาะสม มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณและมุ่งมั่นในการพัฒนาอาชีพ มีโลกทัศน์กว้างไกล พัฒนาคนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นพลเมืองดี มีความเป็นประชาธิปไตยตลอดจนยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์สำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะของหลักสูตรทั้งสามสาขานั้น มีความแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของสาขานั้น และมีจุดเด่นของแต่ละสาขา เช่น สาขาวิชาการศึกษา มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเป็นครู มีความรัก ศรัทธาในวิชาชีพครู และมีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพครู สำหรับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์จะมุ่งเน้นการนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานทั้งหน่วยงานรัฐ เอกชน และประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเองได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคม และสภาพแวดล้อม ส่วนสาขาวิชาศิลปศาสตร์นั้น มุ่งเน้นการนำความรู้ด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน การประกอบอาชีพทั้งภาครัฐ เอกชน และการประกอบอาชีพอิสระรวมทั้งการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม เช่นเดียวกัน (คู่มือนักศึกษา กศ.บป. สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.2540)

ค. โครงสร้างหลักสูตรการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)

หลักสูตรวิทยาลัยครู ยึดหลักมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพระดับอุดมศึกษา มุ่งผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและความก้าวหน้าของวิทยาการเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชนนำไปสู่การพัฒนาก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในอาชีพ ทั้งในด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธี และการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม (คู่มือนักศึกษา กศ.บป.สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. 2540 : 109)

สำหรับโครงสร้างของหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป(กศ.บป.) มีโครงสร้างทั้งในด้านหมวดวิชา กลุ่มวิชา หน่วยกิต และชั่วโมงเรียนเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย และข้อบังคับสภาการฝึกหัดครู ว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ทั้งในสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โดยมีโครงสร้างประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1) หมวดวิชาพื้นฐาน (General Education) เป็นการศึกษาเนื้อหาความรู้ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวางและรอบรู้รอบในสิ่งจำเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดีของสังคม แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ

- 1.1) กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
- 1.2) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 1.3) กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
- 1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2) หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) เป็นวิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ รู้เทคนิค และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 2.1) กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก-โท
- 2.2) กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ หรือกลุ่มวิชาชีพครู
- 2.3) กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Education) เป็นสาขาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจเพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

หลักสูตรที่ใช้ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) มี 3 หลักสูตรด้วยกัน คือ

หลักสูตรอนุปริญญา เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ใช้เวลาเรียน 2 ปี สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถกลับไปปฏิบัติงานหรือจะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) อีก 2 ปีก็ได้ การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรอนุปริญญาต้องเรียนระหว่าง 70-90 หน่วยกิต ซึ่งแล้วแต่โปรแกรมวิชา

หลักสูตรปริญญาตรี เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้เวลาเรียน 4 ปี สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี ต้องเรียนระหว่าง 120-150 หน่วยกิต ซึ่งแล้วแต่โปรแกรมวิชา

หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) เป็นหลักสูตรต่อเนื่องที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้เวลาเรียน 2 ปี สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ต้องเรียนระหว่าง 60-80 หน่วยกิต ตามโปรแกรมวิชานั้น ๆ กำหนด

นอกจากการเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งแล้วโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) ยังเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาต่าง ๆ จากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนเข้าศึกษาเพื่อพัฒนางานและพัฒนาอาชีพในหลักสูตรที่ต้องการเพิ่มเติมได้โดยได้รับยกเว้นรายวิชาเรียนหรือขอโอนผลการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรและโปรแกรมวิชาที่เข้าศึกษาอันจะเป็นผลดีต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับปรัชญาของโครงการ กศ.บป. ในด้านการพัฒนางานอาชีพของเขาเหล่านั้น สำหรับหลักสูตรที่จัดในสถาบันราชภัฏทั้ง 36 แห่ง ตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ และโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ซึ่งในแต่ละสาขาวิชาจัดการเรียนการสอนเป็นโปรแกรมวิชา หรือที่เรียกกันทั่วไปว่าวิชาเอก

ง. รูปแบบของหลักสูตรในการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)

หลักสูตรตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) และโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) มีรูปแบบเป็นแบบได้รับปริญญา (Degree Program) เมื่อเรียนสำเร็จตามเกณฑ์ของหลักสูตรและผ่านเกณฑ์การประเมินผลแล้ว หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรรายวิชา คือจะมีกระบวนวิชาและหน่วยกิตมากน้อยตามลักษณะวิชาแต่ละแขนงหรือแต่ละสาขา แต่หน่วยกิตในแต่ละรายวิชาในหลักสูตรจะไม่สูงมากอยู่ในระหว่าง 2-3 หน่วยกิต ยกเว้นรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์และโครงสร้างของหลักสูตรก็จะได้รับวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้จะมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นการเข้าชั้นเรียน การใช้ห้องปฏิบัติการ การศึกษาจากสถานการณ์จริงและอื่น ๆ โดยจะใช้เวลาเรียนตามหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจนจนสำเร็จการศึกษา อาจมีการหยุดพักหรือลาพักการเรียน (Drop) ได้บ้างแต่ต้องสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด

ผู้เข้าศึกษาตามโครงการนี้ต้องลงทะเบียนเรียนนอกเวลาการปฏิบัติงานหรือในวันหยุด หรือภาคกลางคืน หลักสูตรนี้จึงมีจุดเด่นในการเอื้อให้ผู้มีงานทำหรือประกอบอาชีพแล้วได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สามารถปฏิบัติงานไปด้วยและศึกษาไปด้วยทั้งสองอย่างพร้อม ๆ กัน สามารถนำประสบการณ์จากการปฏิบัติงานมาใช้ในการศึกษา และนำความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติที่ศึกษาตามหลักสูตรไปใช้ในการปรับปรุงงานหรือพัฒนางานของตนเองด้วย อันเป็นการใช้กระบวนการสองทาง (Two-way-Process) เพื่อการศึกษาและพัฒนางานอาชีพ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. 2540 : 20)

จ. การบริหารหลักสูตร

เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ(กศ.บป.) และโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) เป็นหลักสูตรกลางที่พัฒนา และสร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัยและสภาการฝึกหัดครู ในการจัดการและการบริหารหลักสูตรในเชิงนโยบายและแนวปฏิบัติที่ออกมาเป็นระเบียบหรือข้อบังคับที่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร และเสนอผ่านสภาการฝึกหัดครูอนุมัติใช้จะมีคณะกรรมการบริหารโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ มีหน้าที่ในการกำหนดแนวทางในการเปิดสอนตามหลักสูตรต่าง ๆ ที่มีอยู่ และกำหนดศักยภาพโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน สำหรับในระดับสถาบันนั้น การบริหารหลักสูตรเป็นหน้าที่ของสถาบันโดยตรงแต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตร และข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละโปรแกรมวิชาตลอดจนระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรซึ่งออกโดยสภาการฝึกหัดครูแต่ละสถาบันจะมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือคณะกรรมการวิชาการภายใต้การบริหารของอธิการบดี ซึ่งจะมอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่นี้คณะกรรมการระดับสถาบันมีหน้าที่ในการจัดและดำเนินการเปิดสอนตามหลักสูตร ตามศักยภาพของสถาบัน และตามความต้องการของท้องถิ่นหรือชุมชนที่สถาบันนั้นรับผิดชอบอยู่การตัดสินใจปัญหาเบื้องต้นอันเกิดจากการบริหารและการใช้หลักสูตรคณะกรรมการชุดนี้จะเป็นผู้ดำเนินการ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. 2540ข : 21)

ฉ. การจัดการเรียนการสอน

ปรัชญาของโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) คือ มุ่งสนองตอบการศึกษาตลอดชีวิตเป็นการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบและนอกระบบเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาโดยมิให้อุปสรรคจากภาวะเศรษฐกิจและสังคมมาเป็นเครื่องกีดขวางความเสมอภาคทางการศึกษา สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งจึงได้ดำเนินงานโครงการนี้ให้มุ่งสนองความต้องการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรในสาขาอาชีพอื่นที่มีอาชีพอยู่ในเขตจังหวัดที่สถาบันเหล่านั้นรับผิดชอบเพื่อให้ผู้เรียนซึ่งเป็นบุคคลทั่วไปได้มี

โอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มพูนวิทยฐานะของตนให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญาจึงได้มีการกำหนดรูปแบบการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไปไว้ทั้งในและนอกเวลาราชการ ทั้งระบบเข้าชั้นเรียนและไม่เข้าชั้นเรียน ซึ่งศึกษาด้วยตนเองจากชุดวิชาและสื่ออื่น ๆ ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน สำหรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยผู้เรียน ผู้สอน การจัดการระบบการเรียนการสอน สื่อ และเทคโนโลยีการสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพและการประเมินผลการเรียนสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งจะมีมาตรฐานในการดำเนินการในลักษณะใกล้เคียงกัน (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. 2540 : 21)

2. โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

พ.ศ. 2540

โดยที่โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) เป็นโครงการให้การศึกษอบรมและบริการทางวิชาการของวิทยาลัยครูที่ได้ปรับปรุงขึ้นมาแทนโครงการอบรมครูและบุคลากรประจำการ (อคป.) ที่วิทยาลัยครูมีอยู่เดิม โดยเหตุผลสำคัญที่กรมการฝึกหัดครู ให้มีโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ขึ้นมาใหม่พอประมวลได้ดังนี้ (กรมการฝึกหัดครู. 2528 : 3)

2.1 การแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู ปี พ.ศ.2518 ได้มีการแก้ไขปรับปรุงโดยพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 สำคัญของมาตรา 5 ของพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูที่แก้ไขใหม่ได้กำหนดให้วิทยาลัยครู เปิดสอนในสาขาวิชาการอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพครูได้ และได้ระบุไว้ว่าวิชาการสาขาอื่นที่วิทยาลัยครูจะให้การศึกษานั้นจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โครงการ อคป. เป็นโครงการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมวิทยฐานะของผู้มีอาชีพครูเพียงอย่างเดียวจึงมีข้อจำกัด ไม่สามารถตอบสนองต่อผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) จึงเป็นโครงการจัดการศึกษาของวิทยาลัยครูที่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับใหม่

2.2 ความเสมอภาคทางการศึกษาในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 กรมการฝึกหัดครูได้เน้นนโยบายเกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายว่าจะเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นในทุกสาขาอาชีพได้รับการศึกษามากที่สุด ปัจจุบันแม้ประเทศเราจะมีสถาบันอุดมศึกษาระบบเปิดอยู่หลายแห่งแต่ก็มีข้อจำกัดในด้านหลักสูตร รูปแบบ ตลอดจนวิธีการในการให้การศึกษาซึ่งไม่สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และในการประกอบอาชีพ ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เรียน

2.3 ความเชื่อในระบบการศึกษาเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในวงการศึกษาว่า ระบบการศึกษาแบบเอกัตภาพ (Individual Education) เป็นระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากกว่าการศึกษาระบบมวลชน (Mass Education) โครงการจัดการศึกษาสำหรับ บุคลากรประจำการ เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นถึงเอกัตภาพของบุคคลเป็นหลัก ผู้เข้าศึกษา ตามโครงการของการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการสามารถจะเลือกรายวิชา วิธีการ เรียน ชนิดของสื่อการเรียนได้อย่างกว้างขวางตามความสนใจ ความสามารถ และความเป็นไปได้ ของตนเอง

2.4 ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีความผูกพันกับการดำเนินชีวิตของประชาชนมากขึ้น ประชาชนในชาติที่อยู่ใน เขตเมือง หรือชนบทจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ดังกล่าวจึงจะสามารถดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างราบรื่น การศึกษาตลอด ชีวิต (Lifelong Education) จึงมีความจำเป็นสำหรับทุกคน

2.5 วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เก่าแก่ของประเทศ มีทรัพยากรบุคคล อุปกรณ์ และสถานที่เพียงพอ ทั้งยังกระจายอยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศ หากได้ระดมสรรพกำลัง ที่มีอยู่มาใช้ในการจัดการศึกษาในหลาย ๆ สาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของท้องถิ่น ก็สามารถให้ การศึกษาได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยยกมาตรฐานความเป็นอยู่ ของประชากร ของประเทศให้สูงขึ้น (กรมการฝึกหัดครู. 2529 : 5-6) ต่อมาเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ โดยคณะกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์จึงเห็น สมควรที่จะให้มีการปรับปรุงแก้ไขโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการที่มีอยู่เดิม ให้เหมาะสมกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป จึงได้กำหนดโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ขึ้น เพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2540 ในส่วนของรายละเอียดโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป พ.ศ. 2540 มีดังต่อไปนี้

หลักการและเหตุผล

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้ปฏิบัติภารกิจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติ สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและ พัฒนาเทคโนโลยี ปัจจุบันสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป จึงเห็นสมควรที่จะให้มีการ ปรับปรุงแก้ไขโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ซึ่งมีอยู่เดิมให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงได้กำหนดโครงการเกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้น เรียกว่า โครงการจัดการ ศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) พ.ศ. 2540 ทั้งนี้เพื่อให้การให้การศึกษาได้เป็นไปตามความ

ในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ซึ่งระบุให้สถาบันราชภัฏทำหน้าที่ให้การศึกษาวิชาการในสาขาต่าง ๆ แก่บุคคลทั่วไป โดยให้มีหลักสูตร รายวิชาการสาขาอื่น ทั้งในระดับปริญญา และอนุปริญญา ตามความต้องการของท้องถิ่น ดังนั้นเพื่อเป็นการปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาในกรณีดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจึงได้ทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อให้การดำเนินการให้การศึกษาแก่บุคคลทั่วไปมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป จึงให้มีข้อกำหนดต่าง ๆ ดังนี้

1. จัดให้มีหลักสูตรวิชาการสาขาอื่นเพื่อให้บุคคลากรในสาขาอาชีพอื่นที่มีใช้อาชีพครูได้ศึกษาเล่าเรียนในหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพโดยตรงมากขึ้น
2. เพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาที่เหมาะสมจึงจัดให้มีการเรียนในบางรายวิชา โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนได้ แต่ทั้งนี้อาศัยนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้
3. เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน จึงให้มีการกำหนดจำนวนชั่วโมงสอนของแต่ละคนให้อยู่ในพิสัยที่เหมาะสม
4. เพื่อเป็นการปรับปรุงวิธีการให้การศึกษาจึงจัดการให้การศึกษาแก่บุคคลทั่วไปทั้งในระดับปริญญาและอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร
5. เพื่อเป็นการส่งเสริมวิทยฐานะของบุคคลทั่วไป การรับเข้าเรียนจึงรับบุคคลทุกสาขาอาชีพทั้งที่มีงานทำและไม่ม้งานทำประจำโดยให้มีการทดสอบความรู้พื้นฐานก่อนรับเข้าเป็นนักศึกษา
6. เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการสมัครเข้าเรียนได้อย่างเสรีสำหรับผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาอื่น จึงจัดให้มีการยกเว้นการเรียนในรายวิชาที่เทียบเท่า ในเนื้อหาสาระใกล้เคียงกับที่ได้เรียนมาแล้วในสถาบันอุดมศึกษาอื่นในระดับเดียวกัน
7. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานในเรื่องคุณภาพของผู้เรียนตามโครงการนี้ให้สูงขึ้น จึงจัดให้มีการสอบประจำภาคโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานกลางในวิชาที่ไม่บังคับให้เข้าชั้นเรียน
8. เพื่อเป็นการช่วยเหลือให้คำแนะนำในด้านการเรียนจึงจัดให้มีระบบ “อาจารย์ที่ปรึกษา” (Mentor) ให้อาจารย์รับผิดชอบนักศึกษาเป็นกลุ่ม
9. เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางมาเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน จึงจัดให้มีการเรียนการสอนในและนอกเวลาราชการก็ได้
10. เพื่อเป็นการควบคุมมิให้ผู้เรียนต้องรับภาระในการเรียนหนักเกินไปจึงกำหนดให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ในแต่ละภาคเรียนยกเว้นการเรียนในเวลาราชการตามปกติ

11. เพื่อเป็นการควบคุมการจ่ายเงินค่าตอบแทนในการดำเนินการให้อยู่ในความเหมาะสมจึงกำหนดให้จ่ายค่าสอนและค่าตอบแทนในการดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่สถาบันแต่งตั้งขึ้นได้ไม่เกินร้อยละ 80 ของเงินค่าลงทะเบียน และให้จ่ายค่าสอนได้ไม่เกินวงเงินร้อยละ 60 ของเงินค่าลงทะเบียนรายวิชา ที่เรียกเก็บได้ในภาคเรียนนั้นโดยไม่รวมค่าวัสดุฝึก

12. เพื่อเป็นการตอบแทนแก่ผู้ออกข้อสอบ ผู้ตรวจกระดาษคำตอบในรายวิชาที่ไม่มีการเข้าชั้นเรียนให้จ่ายค่าตอบแทนในการออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบได้ตามที่สภาประจำสถาบันกำหนด

13. เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตของระยะเวลาในการศึกษาของผู้เรียน จึงให้มีการกำหนดอายุของการนับผลการเรียนในรายวิชาเพื่อการขอจบการศึกษา กล่าวคือ ผลการเรียนของรายวิชาใดก็ตามที่มีอายุเกิน 5 ปี สำหรับหลักสูตร 2 ปี และเกิน 10 ปี สำหรับหลักสูตร 4 ปี ให้ถือว่าผลการเรียนของรายวิชานั้นหมดสภาพไม่ให้นำผลการเรียนไปนับในการขอจบการศึกษาโดยจะต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชาเดิมหรือในรายวิชาที่มีเนื้อหาสาระใกล้เคียงกัน

14. เพื่อให้การดำเนินงานในการให้การศึกษาตามโครงการนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึงให้แก้ไขปรับปรุงระเบียบการประเมินผลการศึกษา และระเบียบการรับจ่ายเงินที่จะใช้ในการจัดการศึกษาตามโครงการนี้เสียใหม่ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับข้อกำหนดต่าง ๆ ที่ได้ปรับปรุงขึ้นใหม่

15. เพื่อให้การให้การศึกษาตามโครงการนี้ได้มีมาตรฐานเดียวกัน จึงกำหนดให้ใช้หลักสูตรที่สภาการฝึกหัดครู หรือสภาประจำสถาบันอนุมัติ หรือหลักสูตรอื่น ๆ ที่สภาการฝึกหัดครู หรือสภาประจำสถาบันรับรอง และให้มีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องการไม่เข้าชั้นเรียนในบางรายวิชาได้ ส่วนรายวิชาใดไม่มีการบังคับให้เข้าชั้นเรียนให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานและสนองความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้นุคลากรและมีส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น

2. เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่ประชาชนทั่วไป

3. เพื่อเป็นการให้บริการทางการศึกษาแก่บุคคลทั่วไปในท้องถิ่นอย่างเสมอภาค

4. เพื่อนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในการเรียน

การสอน

5. เพื่อเป็นการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มพูนสมรรถ

ภาพและวิทยฐานะของประชาชนให้มากที่สุด

เป้าหมาย

ให้โอกาสในการศึกษาและฝึกอบรมแก่บุคคลทั่วไปถึงระดับปริญญา โดยเน้นสมรรถภาพเพื่อการปฏิบัติงานและมีส่วนในการพัฒนาชุมชน ในระยะเวลา 5 ปีแรก (พ.ศ. 2540-2544) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์อาจจัดการศึกษาและฝึกอบรมให้แก่บุคคลทั่วไปตามโครงการนี้ไม่น้อยกว่า 10,000 คน

วิธีดำเนินการ

1. แก้ไขปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบการประเมินผลการศึกษาระเบียบการรับจ่ายเงิน ของโครงการนี้
2. จัดทำหลักสูตรหรือพัฒนาหลักสูตรวิชาการสาขาอาชีพอื่นในระดับ 2 ปี และ 4 ปี
3. จัดทำประกาศของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์เกี่ยวกับรายวิชาที่ไม่บังคับการเข้าชั้นเรียนของทุกหลักสูตรที่จะนำไปใช้ในโครงการนี้
4. จัดให้มีโครงการพัฒนาตำราและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของโครงการนี้
5. เมื่อเตรียมการทุกอย่างเรียบร้อยแล้วจึงให้เปิดรับนักศึกษาได้ภายในปีการศึกษา 2540
6. การดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการหรือข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ของโครงการ

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นไป

การเงิน

1. เงินที่ใช้ในการจัดการศึกษา ได้จาก
 - 1.1 เงินสนับสนุนจากหน่วยงานหรือรับบริจาคทั่วไป
 - 1.2 งบประมาณของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ
 - 1.3 เงินค่าธรรมเนียมที่รับจากผู้เข้ารับการการศึกษา
2. การรับจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการรับจ่ายเงินเพื่อจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.) พ.ศ. 2540

การบริหารโครงการ

ให้สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ตั้งคณะกรรมการดังต่อไปนี้บริหารโครงการ

1. คณะกรรมการอำนวยการ
2. คณะกรรมการดำเนินงาน

การประเมินผลโครงการ

ให้สภาประจำสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการในแต่ละปีการศึกษา โดยมอบหมายให้สำนักวิจัยและพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามโครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นการพัฒนาและเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคลากรในท้องถิ่นตามความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้บุคลากร อันจะส่งผลถึงการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาชุมชน
2. ประชาชนมีโอกาสดำเนินงานวิทย์ฐานะของตนเองให้สูงขึ้นถึงระดับปริญญา
3. กระจายความเสมอภาคทางการศึกษาไปสู่ท้องถิ่น อันเป็นการสนองความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของบุคคลทั่วไปอย่างทั่วถึง
4. สามารถควบคุมจำนวนการผลิตและคุณภาพการผลิตได้เหมาะสมยิ่งขึ้นกว่าเดิม
5. ระดมสรรพกำลังและทรัพยากรทางการศึกษาในท้องถิ่นมาใช้อย่างคุ้มค่า
6. ลดความสูญเปล่าของเวลาปฏิบัติงาน โดยบุคลากรประจำการไม่ต้องละทิ้งงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ประจำ

3. โครงสร้างหลักสูตรสาขาศิลปศาสตร โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

หลักสูตรวิทยาลัยครู (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 4-12) สาขาวิชาศิลปศาสตรมี

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาศิลปศาสตรสามารถประกอบอาชีพตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น โดยมีคุณสมบัติดังนี้

1. สามารถประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ ทักษะและเทคนิคเฉพาะทางด้านศิลปศาสตร์ในหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้
2. นำความรู้ทางด้านศิลปศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาปรับปรุงความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของตนและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านศิลปศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ สังคมและสภาพแวดล้อม
4. พัฒนาและส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรม เจตคติ และศรัทธาในการประกอบอาชีพทางด้านศิลปศาสตร์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี

3.1 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาลัยครูสาขาศิลปศาสตร์ ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

3.1.1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาการศึกษาทั่วไป ที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน เพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรอบรู้ในสิ่งที่เป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดีของสังคม หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

- 3.1.1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร
- 3.1.1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์
- 3.1.1.3 หมวดวิชาสังคมศาสตร์
- 3.1.1.4 หมวดวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3.1.2 หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

- 3.1.2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา หรือกลุ่มวิชาเอก
- 3.1.2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ
- 3.1.2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3.1.3 หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

โดยทั้งสามหมวดวิชามีหน่วยกิตรวมและสัดส่วนหน่วยกิตชั้นต่ำตามโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละระดับที่จัดไว้โดยใช้ข้อบังคับสภาการฝึกหัดครูว่าด้วยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 6) ดังนี้

ตาราง 1 แสดงหน่วยกิตรวม และสัดส่วนหน่วยกิตขั้นต่ำตามโครงสร้างของหลักสูตรสาขา
ศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

ระดับ	ปริญญาตรี 120-150 นก.	อนุปริญญา 70-80 นก.	ปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) 60-80 นก.
หมวดวิชา			
1. พื้นฐานทั่วไป	40	16	24
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	10	4	6
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	10	4	6
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	10	4	6
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	10	4	6
2. เฉพาะด้าน	70	48	45
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	48	37	31
2.2 กลุ่มวิชาปฏิบัติการฯ	7	5	5
2.3 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	15	6	9
3. เลือกเสรี	10	6	6
หน่วยกิตรวม	120	70	75

3.2 โครงสร้างหลักสูตรโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี

จุดประสงค์เฉพาะ

- 3.2.1. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถระดับวิชาชีพชั้นสูง (Profession) ในวิชาวิทยาการจัดการที่สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.2. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ ในระบบเศรษฐกิจและสังคมสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.2.3. เพื่อผลิตบุคลากรที่สามารถติดตาม และปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าในเทคโนโลยีและการจัดการในงานอาชีพ
- 3.2.4. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีเจตคติ และค่านิยมในการประกอบอาชีพอิสระอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และปัญญาธรรม (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 71-77)

โครงสร้างของหลักสูตร

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรของโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ต้องไม่น้อยกว่า 77 หน่วยกิต โดยมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชา และแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	24	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	47	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	33	หน่วยกิต
บังคับเรียน	18	หน่วยกิต
เลือกเรียน	15	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	9	หน่วยกิต
บังคับเรียน	9	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการ		
และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	5	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	เรียน	6 หน่วยกิต

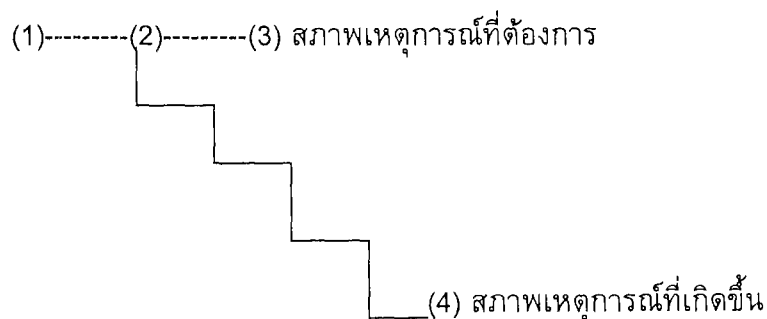
4. ปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่ง ที่สร้างความหนักใจให้กับผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่ายที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา ซึ่งปัญหาที่พบก็มีหลากหลายรูปแบบล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาทั้งสิ้น และปัญหาเหล่านี้มักเกิดขึ้นเสมอในทุกกระตบการศึกษา จะแตกต่างกันไปบ้างก็เพียงแต่ว่าปัญหานั้นมีมากหรือน้อย ในสถาบันอุดมศึกษาปัญหาด้าน การเรียนการสอนนับว่ามีความสำคัญยิ่งที่จะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพราะการเรียนการสอน เป็นงานแรกและเป็นงานหลักของสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2533 : 89)

ถึงแม้ว่าการเรียนการสอนจะเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาแต่การจัดการเรียน การสอนมิใช่ว่าจะกระทำได้อย่างราบรื่นเสมอไป ในบางครั้งก็ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข และบางครั้ง ความต้องการของนักศึกษาก็เป็นส่วนสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนจะต้องนำมา พิจารณาร่วมด้วย ดังที่ได้มีผู้สนใจศึกษาได้แสดงความคิดเห็นและเสนอผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

วีระพล สุวรรณรัตน์ (2533 : 1-3) กล่าวถึงปัญหาของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์ทุกเพศทุกวัย ต่างก็ประสบปัญหาในชีวิตประจำวัน (ทั้งปัญหาส่วนตัว ปัญหาครอบครัว ปัญหาเพื่อนร่วม มหาวิทยาลัย และปัญหาจากสิ่งแวดล้อม) แต่ละบุคคลเข้าใจในปัญหาไม่เหมือนกัน บางคนเข้าใจ ว่าปัญหาคือคำถาม บางคนเข้าใจว่าปัญหาคือสิ่งที่ตนไม่รู้ เมื่อไม่รู้ว่าจะไรคือปัญหา การแก้ปัญห

จึงทำได้ยาก ถ้าคิดว่าประสบการณ์เท่านั้นจะช่วยแก้ปัญหาได้ผู้ใหญ่ที่ผ่านประสบการณ์มาก คงไม่มีปัญหาจะมีก็แต่เพียงเด็ก ๆ หรือผู้ขาดประสบการณ์ และให้ความหมายของปัญหาคือ สภาพเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมีแนวโน้มที่จะไม่ตรงกับความต้องการ ดังแผนภูมิบรรยาย ความหมายของปัญหา ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิบรรยายความหมายของปัญหา

ถ้าให้เส้นที่ (1)-(2)-(3) แทนสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ จะเห็นว่าเส้นที่ระหว่าง (1)-(2) ยังไม่เกิดปัญหา เพราะสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ตรงกับความต้องการแต่สภาพเหตุการณ์ระหว่าง (2)-(4) เป็นสภาพเหตุการณ์ที่เกิดความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เกิดจริง (2)-(4) กับสิ่งที่ต้องการ (2)-(3) ในช่วงนี้เรียกว่าปัญหาได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญหาจะเกิดขึ้นได้นั้น ย่อมจะต้องมีสิ่งแสดงช้อยู่ 3 ประการ คือ

1. ความเบี่ยงเบน หรือความแตกต่างจากสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสภาพเหตุการณ์ที่ต้องการหรือความแตกต่างระหว่าง (2)-(3) และ (2)-(4)
2. อนาคต ความเบี่ยงเบนภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับความต้องการอาจเริ่มแตกต่างในเวลาใดก็ได้ แต่ความเบี่ยงเบนนั้นจะต้องปรากฏอยู่ในอนาคต จึงจะถือว่าเป็นปัญหา ถ้าหากความเบี่ยงเบนเกิดขึ้น เฉพาะในอดีตแต่ในอนาคตไม่มีเพราะได้รับการแก้ไขแล้ว ปัญหาจะไม่เกิดขึ้น
3. ความไม่แน่นอน ความไม่แน่นอนจะเป็นของคู่กับเงา ในเมื่อสิ่งหนึ่งยังไม่เกิดขึ้นจริง ก็ย่อมเป็นการยากที่จะรู้ว่าอะไรจะเกิดแทรกขึ้นมา

ดังนั้น ชีวิตในสังคมปัจจุบันจะพบแต่ความวุ่นวายและเปลี่ยนแปลงมากมายที่เกี่ยวกับวัตถุและจิตใจ ปัญหาของชีวิตจึงสลับซับซ้อน เริ่มตั้งแต่บ้าน โรงเรียน ทำให้เกิดการยอมรับว่า การศึกษามีความจำเป็นมากในสังคม

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2533) ได้กล่าวถึงรูปแบบและวิธีการในการสอนระดับอุดมศึกษา ซึ่งรูปแบบและวิธีการดังกล่าวนี้มีทั้งผลดี และผลเสียที่จะส่งผลต่อการเรียนการสอน รูปแบบ และวิธีการในส่วนที่กล่าวถึง ได้แก่รูปแบบที่เน้นตัวครู รูปแบบที่เน้นเนื้อหา รูปแบบที่เน้นเครื่องมือ และอุปกรณ์ รูปแบบที่เน้นตัวผู้เรียน รูปแบบที่เน้นประสบการณ์จริง อย่างไรก็ตาม ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ยังเห็นว่าสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาหรือทำให้ปัญหาในการเรียนการสอนลุกล่วงไปได้ ก็คือตัวผู้สอนเอง ถ้าหากผู้สอนมีจิตสำนึกต่อการสอนอย่างแท้จริงยอมสละเวลาและยอมรับความ สำคัญต่อวิชาชีพที่ตนปฏิบัติอยู่แล้วก็จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย พบว่า ปัญหาต่าง ๆ มีดังนี้ (ทองคุณ หงส์พันธ์, 2524 : 7)

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายในทัศนะของนักศึกษา มีความเห็นว่า
 - 1.1. นักศึกษาไม่มีโอกาสเข้าร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายการศึกษา
 - 1.2. สถาบันการศึกษาตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดี แต่ขาดการดำเนินงานให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์นั้น บางแห่งตั้งวัตถุประสงค์ไว้สูงเกินไป
 - 1.3. ขาดการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา
 - 1.4. ในส่วนตัวของนักศึกษาจะมุ่งศึกษาเพื่อยกระดับฐานะของตนเองเป็นส่วนใหญ่ โดยขาดการนำความรู้ไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
2. ปัญหาด้านหลักสูตรและสภาพการเรียนการสอน
 - 2.1. ผู้สอนใช้การบรรยาย ทำให้เบื่อหน่าย และการสอนมีลักษณะให้ท่องจำเนื้อหา มากเกินไป
 - 2.2. หนังสืออ้างอิงมีน้อย ขาดตำราต่างประเทศที่แปลเป็นภาษาไทย
 - 2.3. ผู้สอนขาดความเป็นกันเอง และมาสอนไม่สม่ำเสมอ
3. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 3.1. ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ชอล์กและกระดานดำเป็นอุปกรณ์การสอน
 - 3.2. ผู้สอนไม่เข้าใจและไม่มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนต่าง ๆ
4. ปัญหาการประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนและผู้สอน
 - 4.1. ผู้สอนไม่มีหลักเกณฑ์วัดผลที่แน่นอน
 - 4.2. ผู้สอนบางท่านให้คะแนนจากผลงาน หรือสอบเพียงอย่างเดียวควรพิจารณา การแสดงความคิดเห็นควบคู่กันไปกับการรายงาน การสอบข้อเขียน ไม่ควรนำเรื่องส่วนตัว มาเกี่ยวข้อง ให้ความสนทนสนมและความใกล้ชิดน้อยเกินไป

ฟิลิฐ เมฆาภัทร และธีรพล เมธิกุล (2529 : 2) ได้กล่าวว่าสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวของครูช่างเกิดขึ้นจากสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. คุณภาพหลักสูตร ถ้าหลักสูตรไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์หรือประเมินผลที่ดีและถูกต้อง อาจทำให้เกิดปัญหาได้ คือ ตัวหลักสูตรมีเฉพาะหัวข้อ รายวิชาไม่มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำให้ครูผู้สอนเลือกเนื้อหาในการสอนในแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันออกไปตามความถนัดของตนเอง หรือตามหนังสือ ตำราต่าง ๆ ที่ตัวเองมีอยู่ อาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนได้รับเนื้อหาที่ไม่ตรงกับความต้องการในงานอาชีพจริง

2. การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนส่วนมากที่สอนวิชาเทคนิคในสถาบันกรมอาชีวศึกษาจะใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ผู้เรียนขาดส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ขาดแรงจูงใจและความตั้งใจในการเรียน ขาดอุปกรณ์ช่วยสอน โดยเฉพาะเนื้อหาวิชาเทคนิคซึ่งต้องการในสิ่งที่เห็นจริงได้ลงมือปฏิบัติการจริง ๆ และยังพบอีกว่าการเรียนการสอนของครูในแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะไม่มีวัตถุประสงค์ของการสอน และไม่มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ความก้าวหน้าทางการเรียนว่าผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

ดังนั้นเห็นได้ว่าการเรียนการสอนที่เป็นวิธีระบบจะสามารถพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการศึกษาอย่างแท้จริงซึ่ง สามารถทราบถึงจุดบกพร่องของการเรียนการสอน และสามารถนำมาปรับปรุงคุณภาพของการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการได้ ส่วนการสอนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และทักษะทางช่าง ผู้สอน ผู้เรียน และสื่อเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากตลอดทั้งการยึดถือและยึดปฏิบัติอย่างถูกวิธีจึงจะมีประสิทธิผล สำหรับปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนนั้นประการสำคัญจะอยู่ที่ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 15-20) ได้กล่าวถึงปัญหาของนิสิตนักศึกษาไว้ว่าการที่นิสิตนักศึกษามีจำนวนมากขึ้นเป็นเหตุให้เกิดปัญหาหลายด้าน ปัญหาต่าง ๆ อาจพิจารณาเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องตลอดจนคนในสังคมผลักดันให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายมุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีได้ตระหนักในความไม่พร้อมของเด็ก เมื่อนิสิต นักศึกษาไม่พร้อมที่จะเรียนจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือไม่สามารที่จะเรียนได้

2. ความผิดหวังต่อสภาพการคัดเลือก หลังจากนักเรียนมัธยมได้พยายามจะสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาผู้ที่สอบได้นั้นบางคนมักจะเข้าไม่ได้ตามคณะที่ตนพอใจ เมื่อสอบเข้าได้ศึกษาในคณะที่ตนไม่พึงประสงค์ทำให้เกิดความท้อแท้ใจและก่อให้เกิดปัญหาทางวิชาการคือไม่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้า มุ่งแต่ความคิดที่จะสอบใหม่ นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ตกอยู่ในสภาพความไม่พึงพอใจต่อสถาบันที่สอบคัดเลือกได้ เมื่อใจไม่รักทำให้ปรับตัวไม่ได้มีผลกระทบไปสู่การศึกษา

3. ปัญหาด้านการเงิน มีนิสิต นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่าย ในขณะที่ศึกษาอยู่ สาเหตุมาจากผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียค่าเล่าเรียนเนื่องจากมีฐานะยากจน บางที่ไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน อาจทำให้กระทบต่อผลการเรียนถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือ

4. ปัญหาด้านครอบครัว มีนิสิต นักศึกษาจำนวนหนึ่งที่บิดา มารดาเสียชีวิตไปแล้ว หรือมีครอบครัวที่แตกแยก สภาพครอบครัวที่สูญเสียผู้อุปการะหรือหลักชีวิตไปอาจทำให้นักศึกษาเกิดความว้าวุ่น ขัดข้องใจ ทำให้มีผลมาสู่ห้องเรียนหรือปรับตัวกับสภาพการศึกษา

5. ปัญหาด้านสุขภาพ นิสิต นักศึกษาแทบทุกคนที่มีปัญหาส่วนตัวมาสู่สถาบันอุดมศึกษาด้วย เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ มีผู้กล่าวว่านิสิตนักศึกษาเกือบทุกคนเป็นหรือเคยเป็นโรคทางเดินอาหาร ปวดท้อง ท้องไม่ปกติ โรคกระเพาะอาหาร

6. ปัญหาด้านการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกต ชักถาม จดจำ สืบค้นปฏิบัติจริงจากการอ่าน การเรียนระดับนี้จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา และนักศึกษาระดับนี้มีความใกล้ชิดกับอาจารย์น้อยจึงต้องรู้จักค้นคว้า สร้างวินัยในตนเอง ในด้านการเรียนค่อนข้างจะอิสระไปไหนมาไหนได้สะดวก ไม่มีอาจารย์คอยควบคุมดูแลหรือบังคับให้เข้าชั้นเรียน จึงเป็นเหตุให้หลายคนไม่รู้จักบังคับใจตนเอง ถึงเวลาเรียนก็สนทนากันบ้าง จดคำบรรยายไม่ทันบ้าง ผลการเรียนส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 มักสอบตก เมื่อได้คะแนนไม่ดีก็จะเกิดการท้อถอยมากขึ้น ไม่มีกำลังใจในการค้นคว้าหาความรู้ต่อไป

รุจิรี ภูสาระ (2531 : 72-73) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอน และผู้บริหารในระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงเกี่ยวกับตัวผู้เรียนที่อาจทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาการเรียนการสอน การขาดคุณลักษณะบางประการของผู้เรียนทำให้การเรียนการสอน ไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวคือ

1. ระดับสติปัญญาและความถนัดทางการเรียน สิ่งนี้คงปฏิเสธได้ยากว่าจะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน ผู้มีสติปัญญาสูงย่อมจะมีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาดำกว่า ซึ่งผู้สอนก็ต้องรู้จักจัดกิจกรรมการสอนให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของผู้เรียนด้วย

2. องค์ประกอบทางด้านสรีระร่างกายภายนอกซึ่ง ได้แก่ ประสาทสัมผัสของผู้เรียนที่จะสามารถรับรู้สิ่งที่ผู้สอนได้มาน้อยเพียงใด เช่น ผู้เรียนบางคนอาจมีสายตาผิดปกติ ความสามารถในการได้ยิน สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ฯลฯ ถ้าการเรียนบางวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะเหล่านี้ก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการสอนได้

3. บุคลิกภาพและอุปนิสัยส่วนตัว ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมั่นใจในตนเอง ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอน ทศนคติต่อวิชาเรียน ทศนคติต่อสถาบันและวิชาชีพที่เรียน สิ่งเหล่านี้จะมีผลอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน ผู้เรียนบางคนไม่สามารถจะเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนรัก ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีให้เลือกหลายลำดับ ทำให้ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยบางคนที่สอบได้ในวิชาที่ตนไม่ได้ตั้งใจจะเรียนขาดความสนใจและเอาใจใส่ เพราะจิตใจมุ่งแต่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ในปีต่อไป

4. สภาพทางบ้าน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดปัญหาทางการเรียนการสอน แม้ผู้สอนจะทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด แต่ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสภาพปัญหาในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของพ่อ แม่ ผู้ปกครองอาจทำให้ผู้เรียนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งหารายได้มาช่วยเหลือการศึกษาของตนเองด้วย

สมจิตร ยิงยงดำรงฤทธิ์ (2540 : 82-83) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาสำคัญของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่างในเขตกรุงเทพฯ จำแนกเป็นรายด้านดังนี้ คือ

ด้านหลักสูตร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก เนื้อหาวิชาที่เรียนรวบรัดเกินไป และเวลาเรียนตลอดหลักสูตรน้อยเกินไป

ด้านกระบวนการเรียนการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก การสอนกระทำเฉพาะในสถานศึกษาผู้เรียนไม่มีโอกาสออกไปดูงาน/ฝึกงานนอกสถานที่ และ หนังสือ ตำราเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

ด้านผู้สอน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้สอนเจ้าระเบียบเกินไป และจำนวนผู้สอนมีน้อย

ด้านผู้เรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนไม่มีเวลาทบทวนเนื้อหาในบทเรียน และนักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากมาเรียน

ทิพย์สุดา จงใจ (2541 : 15) ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาการดำเนินการฝึกอาชีพ ระยะสั้นว่าจากการประเมินผลการดำเนินการฝึกอาชีพผู้ใหญ่อายุอาชีพ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดทั่วประเทศปรากฏว่ามีปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการฝึกวิชาชีพระยะสั้น ดังนี้คือ

1. ปัญหาการขาดข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อการวางแผนให้สอดคล้องกับความต้องการของการตลาด
2. ปัญหาการโอนเงินงบประมาณจากส่วนกลางสู่ส่วนท้องถิ่นทำได้ล่าช้า ทำให้เกิดความไม่คล่องตัวของการฝึกอาชีพระยะสั้น
3. ปัญหาการขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยด้านการประหยัดการใช้ทรัพยากร
4. ปัญหาหลักสูตรบางหลักสูตรล้าสมัย บางหลักสูตรระยะเวลาสั้นมากเกินไปทำให้การฝึกไม่ได้ผลเท่าที่ควร ผู้ที่สำเร็จจากการฝึกวิชาชีพขาดคุณภาพโดยเฉพาะ ผู้ที่มีพื้นฐานน้อย
5. ปัญหาคุณภาพครูผู้ฝึก บางแห่งขาดแคลน บางแห่งมีครูฝึกแต่เป็นครูที่ขาดประสบการณ์ทำให้มีปัญหาในการถ่ายทอด
6. ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาค่อนข้างสูง
7. ปัญหางบประมาณมีน้อยทำให้การฝึกล้าสมัยไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ
8. ปัญหาผู้เข้าฝึกวิชาชีพไม่ตั้งใจเอาไปใช้ให้เกิดประโยชน์
9. ปัญหาการตลาดสำหรับผลผลิตของผู้ที่ได้รับการฝึกอาชีพ
10. ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนสำหรับผู้มีความประสงค์จะมีกิจการของตนเอง
11. ปัญหากฎ ระเบียบต่าง ๆ ซึ่งมีมากมาย ซับซ้อนจนไม่เกื้อกูลการทำงานและกลายเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป)

ในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ที่ผ่านมามีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในโครงการดังกล่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนในโครงการดังกล่าวก็ยังพบปัญหาข้อขัดข้องบางประการและส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก ดังที่

दारुंग วีรกุล และคณะ (2531-2532 : 32-38) ได้ทำการประเมินผลการดำเนินโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) ที่แม่ฮ่องสอน ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2530 พบว่า

1. เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เป็นที่สนใจของผู้เข้ารับการศึกษาและฝึกอบรม เพราะผู้เข้ารับการศึกษาเห็นว่าเป็นความรู้ใหม่ ๆ และสามารถนำความรู้จากเนื้อหาเหล่านั้นไปใช้ได้ จะมีเพียง 2-3 รายวิชาเท่านั้นที่ผู้เข้ารับการศึกษามีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนัก อีกทั้งไม่ค่อยดึงดูดความสนใจเท่าที่ควร เนื่องจาก ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหานำไปใช้ได้น้อย

2. ชุดการเรียนมีความสมบูรณ์ดี ในด้านการลำดับเนื้อหาแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมรวมทั้งแบบทดสอบประจำบทอย่างไรก็ตามข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากระบบการพิมพ์ โรเนียว และการเรียงหน้ายังมีค่อนข้างสูง

3. ผู้เข้ารับการศึกษาและฝึกอบรมเห็นว่าการเข้าชั้นเรียนมีความจำเป็นมากแต่ต้องจัดให้เหมาะสม เช่น แต่ละรายวิชาไม่ควรจัดให้เรียนติดต่อกัน 2 ชั่วโมง และควรขยายวันเข้าชั้นเรียนมากขึ้นทั้งที่วิทยาลัยและที่ศูนย์การเรียน

4. สภาพของห้องเรียนค่อนข้างมีปัญหาเนื่องจากอากาศร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทน้อยนอกจากนั้นห้องเรียนค่อนข้างสกปรกและคับแคบ

5. อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา เข้าสอนตรงเวลา ดูแลเอาใจใส่ดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนหลายแบบ

6. บริการอื่น ๆ เช่น อาหาร ที่พัก น้ำดื่ม เป็นที่พอใจของนักศึกษาส่วนใหญ่

ในส่วนของการจัดการศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป) แม่ฮ่องสอนทั้งสองภาคเรียนเมื่อมองเป็นภาพรวมเห็นว่าอยู่ในระดับที่ดีพอสมควร เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ค่อนข้างพร้อม ปัญหาต่าง ๆ ที่พบอยู่บ้างนั้นเป็นปัญหาระดับปฏิบัติและในปีการศึกษา 2531 และ 2532 ดาวรุ่ง วีรกุล และคณะ ได้ทำการประเมินผลการดำเนินโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ อีกครั้งโดยสอบถามทั้งผู้สอนและผู้เรียนโดยทำการประเมินในภาคเรียนที่ 5 และภาคเรียนที่ 8 พบว่า สิ่งที่อาจารย์และนักศึกษาประเมินว่าดีเหมาะสมคือ

1. บุคลากร การจัดผู้สอนและความรู้ ความสามารถของผู้สอน
2. การบริการด้านการให้คำปรึกษาและการรับลงทะเบียน
3. การวัดผลและการประเมินผล
4. การจัดรายกระบวนวิชา

สิ่งที่เป็นปัญหามาก คือ

1. ห้องเรียน
2. ที่พัก
3. ชุดการเรียน เนื้อหา การพิมพ์ และการเข้าเล่ม
4. งบประมาณด้านค่าตอบแทนและค่าเขียนตำรา

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตว่า การวัดทัศนคติระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 วิชาเอก ต่างให้ข้อมูลสอดคล้องกันมากทั้งในทางบวกและในทางลบ โดยเฉพาะทัศนคติที่มีต่ออุปกรณ์อาคารสถานที่นั้นสอดคล้องกันระหว่างนักศึกษาทั้ง 3 วิชาเอก และยังสอดคล้องกับการให้ความเห็นในการสอบถามการบริการเรื่องห้องเรียนและที่พัก ซึ่งมีแนวโน้มในทางลบ

ต่อมาอาภาสรี ไชยคุณา (2532 : 57-62) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรม การเรียนการสอนตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ปีการศึกษา 2532 พบว่า

1. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่า พฤติกรรม การสอนที่จะส่งผลต่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษาทั้ง 26 ข้อ เป็นพฤติกรรมที่อาจารย์ มีแนวโน้มจะใช้น้อยค่อนข้างมาก มีเพียงพฤติกรรมเดียวที่อาจารย์มีแนวโน้มที่จะใช้ในบางโอกาส คือ มีสื่อประกอบการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะของรายวิชาที่สอน

2. พฤติกรรมการเรียนที่จะส่งผลต่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพของนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาใช้ในระดับค่อนข้างมากและใช้ในบางโอกาสเท่านั้น ซึ่งในการพิจารณาเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของนักศึกษาก็ควรจะได้มีวิธีการที่จะเพิ่มพฤติกรรมการเรียนดังกล่าวให้นักศึกษาใช้ในระดับมากเป็นพิเศษหรือค่อนข้างมาก เช่น การเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

3. พฤติกรรมที่จะส่งผลให้การเรียนของนักศึกษาต่อประสิทธิภาพลง ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างน้อยพฤติกรรมที่นักศึกษาเกือบไม่เคยใช้เลย แต่ก็ยังเป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาใช้อยู่บ้าง ดังนั้น จึงควรพิจารณาแก้ไขให้เป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาไม่เคยใช้เลย เช่น ลอกงานเพื่อน ไม่เห็นประโยชน์ของวิชาที่เรียน เบื่อวิชาที่เรียน ขาดเรียน ส่งงานไม่ครบหรือไม่ทันเวลาและใช้วิธีการไม่เหมาะสมเพื่อให้ได้เกรดสูง ฯลฯ

จากช่วงเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาเกือบสิบปี มีผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการเป็นจำนวนมาก ในจำนวนเหล่านั้นได้นำความรู้ความสามารถจากการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาตนเองและพัฒนาหน่วยงานและสังคม ประเทศชาติต่อไป แต่การดำเนินงานโครงการ กศ.บป. ยังมีปัญหาทางการปฏิบัติงานต้องทำการแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้นอีกมาก

มหาวิทยาลัยอีสานเหนือ (2534 : 6-8) ได้นำสรุปปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เพื่อนำเสนอในการประชุมสัมมนาผู้บริหารโครงการ กศ.บป. ระหว่างวันที่ 23-25 กันยายน 2534 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. ปัญหาด้านบุคลากรของวิทยาลัยครู

1.1 ในด้านปริมาณ มหาวิทยาลัยอีสานเหนือมีปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรในสาขาวิชาอื่น ทำให้ไม่สามารถจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากการเปิดรับนักศึกษาได้ต่ำกว่าจำนวนผู้สมัคร และการเปิดรับได้น้อยโปรแกรมวิชา ในสาขาวิชาการอื่น

1.2 ในด้านคุณภาพ มหาวิทยาลัยอีสานเหนือขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโทในสาขาวิชาอื่น จึงต้องจัดการเรียนการสอนโดยใช้อาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีซึ่งตรงสาขา และคณาจารย์จำนวนหนึ่งซึ่งมีวุฒิปริญญาโทในสาขาวิชาที่ใกล้เคียงกันและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นมาเป็นอาจารย์พิเศษ อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยอีสานเหนือมีความมุ่งมั่นที่จะเร่งพัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้น

2. ปัญหาด้านการเงิน

2.1 งบประมาณจากกรมการฝึกหัดครู (งบประมาณแผ่นดิน) ที่ได้รับอยู่ในแต่ละปี นั้นเป็นจำนวนเงินที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยครูดำเนินงาน ด้านการอบรมพัฒนาครูประจำการให้แก่ทรัพยากรของชาติ งบประมาณดังกล่าวจะสามารถใช้จ่าย ได้เพียงการทำวิจัย 1 เรื่อง หรือจัดทำเอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการเท่านั้น

2.2 ผู้สอนได้รับค่าสอนตามระเบียบสภาการฝึกหัดครูชั่วโมงละไม่เกิน 100 บาท นับเป็นอัตราที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่าสอนระดับอุดมศึกษาของสถาบันอื่น เป็นการไม่เพียงพอ ที่คณาจารย์จะนำรายได้จากการสอนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

2.3 การเก็บค่าหน่วยกิต แม้จะปรับปรุงอัตราใหม่แล้วรายรับของวิทยาลัยก็ไม่มาก พอที่จะพัฒนาวิทยาลัยในด้านหอสมุด วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา การจัดบริหารสื่อการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมเสริมให้แก่ผู้เข้าศึกษา ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ การปรับปรุงระบบการสื่อสารภายในวิทยาลัย ฯลฯ

3. ปัญหาด้านการจัดชั้นเรียน

โดยทั่วไปแล้วการจัดชั้นเรียนมีลักษณะเป็นชั้นเรียนทั่วไป คือ จัดชั้นเรียนละ 30-50 คน หากสามารถจัดห้องบรรยายรวมในบางวิชาให้มีผู้เข้าเรียนได้ถึงห้องละ 80-100 คน พร้อมทั้งปรับ ห้องเรียนโดยใช้เครื่องปรับอากาศจะทำให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพคือจะเป็นการใช้ ทรัพยากรบุคคลได้อย่างคุ้มค่ากับเวลาและแรงงาน

4. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนในหลายวิชายังขาดสื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมากแม้แต่ เอกสาร ตำรา เพราะคณาจารย์มีภารกิจมากไม่สามารถผลิตเอกสารทางวิชาการเพื่อใช้สอนและ ขอผลงานทางวิชาการได้ บางวิชาจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผ่นโปร่งใสยากกับภาพข้ามศีรษะ ให้ผู้เรียนจดบันทึกตามแต่จะจดไม่ทัน บางวิชาใช้เอกสารเป็นเอกสารโรเนียวแจกผู้เรียนครั้งละ บทเรียนทำให้ขาดตกบกพร่องไม่สมบูรณ์ บางรายวิชาต้องสั่งซื้อหนังสือจากสำนักพิมพ์มาใช้สอน เพราะตนเองไม่สามารถผลิตเอกสารเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ได้ ส่วนสื่อที่เป็นเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น สไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ วีดีโอ นั้น อยู่ในสภาพที่ขาดแคลน แม้ศูนย์นวัตกรรมของกรมการ ฝึกหัดครูจะเร่งรัดการผลิตสื่อการเรียนการสอนต้นแบบไว้แต่ก็ยังจำนวนจำกัด และมีการใช้ในวง จำกัด

5. ปัญหาในการวัดผลประเมินผล

ด้วยภาวะขัดสนทางด้านเอกสาร ตำรา และสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ทำให้กระบวนการวัดผลหลายวิชายังไม่อยู่ในระดับมาตรฐาน เช่น การสร้างแบบทดสอบที่ไม่ครอบคลุมเนื้อหาวิชา (เพราะผู้สอนสอนไม่ครบทุกเรื่องตามหลักสูตร) และแบบทดสอบที่ใช้มีความซ้ำซาก และก็ไม่ปรับปรุงพัฒนาจนกระทั่งผู้เรียนจำข้อสอบบอกต่อ ๆ กันไปอย่างกว้างขวาง แต่อาจารย์ผู้สอนไม่ทราบ แบบทดสอบที่ใช้มีความยากง่ายและสมบูรณ์แตกต่างกันระหว่างผู้สอนในรายวิชาเดียวกัน การประเมินผลมีความแตกต่างกันระหว่างผู้สอนและระหว่างวิทยาลัย

สำหรับสหวิทยาลัยทักษิณ (2534 : 1-11) ได้จัดประชุมปรึกษาเพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาการจัดการศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ สรุปได้ดังนี้

1. การรับสมัคร ปัญหาที่พบ คือ

- 1.1 ไม่มีโอกาสเลือกนักศึกษาในบางโปรแกรมวิชา
- 1.2 นักศึกษาต้องการเรียนมากในบางโปรแกรมวิชา ซึ่งวิทยาลัยไม่สามารถรับได้

ทั้งหมด

- 1.3 ในบางโปรแกรมวิชา วิทยาลัยพร้อมที่จะเปิดแต่ไม่มีนักศึกษาสมัครเข้าเรียน

เพียงพอ

- 1.4 ในบางโปรแกรมวิชา ชุมชนต้องการที่จะเรียนแต่วิทยาลัยไม่พร้อมที่จะเปิด

- 1.5 วิทยาลัยมีนโยบายที่จะเปิดเพื่อสนองความต้องการของชุมชน แต่ภาควิชา

ขาดความพร้อมที่จะเปิด

- 1.6 วิทยาลัยเห็นว่าบางโปรแกรมวิชาน่าจะเปิดได้แต่ภาควิชาไม่ขอเปิด

2. การบริหารงบประมาณ ปัญหาที่พบ คือ

- 2.1 ค่าตอบแทนผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

- 2.2 งบประมาณถูกนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนน้อยมาก เช่น การพัฒนา

บุคลากร การทำสื่อการเรียนการสอน ฯลฯ

- 2.3 หัวหน้าโปรแกรมวิชา/ภาควิชา มีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน แต่ไม่ได้พิจารณาในเรื่องค่าตอบแทน

- 2.4 งบประมาณถูกบริหารโดยบุคลากรเพียงคนเดียวหรือกลุ่มเล็กไม่มีกระจายไปสู่

ภาควิชา

3. การเปิดศูนย์นอกวิทยาลัยครู ปัญหาที่พบ คือ
 - 3.1. อาจารย์ผู้สอนเดินทางไกลและเหน็ดเหนื่อย จึงรีบรับชั่วโมงสอนเต็มตามเกณฑ์ 12 คาบ/สัปดาห์ เพื่อให้คุ้มกับเวลาที่เสียไปในการเดินทาง
 - 3.2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยได้พบนักศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้ออกไปสอนศูนย์นอกวิทยาลัย
 - 3.3. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ศูนย์นอก ทำได้น้อยนักศึกษาไม่ได้รับประสบการณ์เสริม
4. การบริหารทั่วไป ปัญหาที่พบ คือ
 - 4.1. การจัดโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เป็นเชิงธุรกิจมากเกินไป
 - 4.2. ขาดประสิทธิภาพในการควบคุมดูแล ติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ดำเนินการในโครงการ กศ.บป.
 - 4.3. ไม่มีนโยบายเอื้ออำนวย สนับสนุนในการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน
5. ปัญหาทางด้านโครงสร้างของหลักสูตร ปัญหาที่พบ คือ
 - 5.1. รายวิชาในระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา) ซ้ำซ้อนกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้วในระดับอนุปริญญา
 - 5.2. รายวิชาที่เลือกเองในบางโปรแกรมวิชามีน้อยเกินไป
6. ปัญหาด้านการบริหารหลักสูตร ปัญหาที่พบ คือ
 - 6.1. การจัดลำดับรายวิชาในแผนการเรียน ไม่เป็นไปตามลำดับก่อน หลัง ของรหัสวิชาในโครงสร้างหลักสูตร ทำให้มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 2 ปี (หลังอนุปริญญา)
 - 6.2. ผู้จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันอื่น ต้องเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปในระดับอนุปริญญาของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครูเพิ่มเติม
7. ปัญหาเกี่ยวกับข้อกำหนดเฉพาะของหลักสูตร ปัญหาที่พบ คือ
 - 7.1. รายวิชาในหลักสูตรที่มีวิชาต้องเรียนมาก่อน ทำให้เกิดปัญหาในการจัดแผนการเรียน
 - 7.2. ข้อกำหนดเฉพาะของวิชาพื้นฐานทั่วไปสำหรับผู้จบอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันอื่น
8. มีปัญหาการทำการเทียบโอนหรือการยกเว้นรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้วในระดับปริญญาตรีของสถาบันอื่น

9. ปัญหาผู้เรียน ปัญหาที่พบ คือ

9.1. เข้าเรียนมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของวุฒิทางการศึกษาที่จบการศึกษา ทำให้ยากต่อการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน

9.2. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการใฝ่หาความรู้

10. ปัญหาผู้สอน ปัญหาที่พบ คือ

10.1. ขาดความรู้ ประสบการณ์ในบางรายวิชา โดยเฉพาะวิชาชีพ

10.2. ขาดความสำนึกในความเป็นครู

11. ปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ขาดความสำนึกในหน้าที่

12. ปัญหากระบวนการเรียนการสอน ปัญหาที่พบ คือ

12.1. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ไม่สอดคล้องกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน

12.2. อุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนไม่เพียงพอ

12.3. สิ่งแวดล้อมของห้องเรียนไม่เหมาะสม เช่น เก้าอี้ไม่เพียงพอ ห้องปฏิบัติการไม่สะอาด เก้าอี้ชำรุด

12.4. จำนวนผู้เรียนต่อกลุ่มมากเกินไปไม่เหมาะสม

13. ขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ปัญหาที่พบ คือ

13.1. ขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพมีหลายขั้นตอน ยากแก่การปฏิบัติ

13.2. สถานประกอบการซึ่งเป็นแหล่งฝึกงานไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร คือให้ฝึกในสาขาที่ไม่ตรงกับความต้องการที่ควรจะให้ฝึก หรือไม่รับนักศึกษาเข้าฝึก

13.3. นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นต่อการฝึกวิชาชีพและไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร

13.4. อาจารย์นิเทศบางโปรแกรมวิชาไม่เอาใจใส่ต่อการนิเทศเท่าที่ควร ไม่ออกนิเทศ หรือออกนิเทศน้อย

13.5. ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพสาขาวิชาการศึกษา สำหรับผู้ที่ไม่เป็นครูหรือทำงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

14. ปัญหาการวัดและประเมินผล ปัญหาที่พบ คือ

14.1. อาจารย์ผู้สอนบางรายวิชา ไม่ได้วัดผลตามระเบียบการวัดผล โดยไม่วัดผลเป็นระยะ ๆ และไม่ได้ให้คะแนนตามระเบียบของการวัดผล

14.2. ให้ระดับคะแนนไม่ต่างกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

14.3 ความล่าช้าในการส่งผลการเรียน

15. คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ยังไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

สหวิทยาลัยทวารวดี (2536 : 161-172) ได้ทำการวิจัยสภาพการจัดการเรียนการสอน กศ.บป. ของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยทวารวดี ปีการศึกษา 2535 ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นของนักศึกษา กศ.บป. ในแต่ละวิทยาลัยครูเกือบไม่แตกต่างกัน แต่เป็นที่น่าสนใจได้ว่าในด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษา กศ.บป. จะเห็นพ้องกันทุกวิทยาลัยครูว่าอาจารย์ผู้สอนไม่ค่อยจะมีวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อและไม่ค่อยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างความสามารถของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนคงใช้วิธีสอนแบบบรรยายเสียมากนักศึกษาจึงเบื่อ และคงไม่มีเวลาจำแนกความสามารถของนักศึกษาเหมือนในระดับประถมและมัธยมก็ได้ แต่ก็เป็นเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนควรนำมาพิจารณาแก้ไขเหมือนกัน ส่วนกรณีอาจารย์ที่ปรึกษาก็จะเห็นได้ว่าระดับของความคิดเห็นลดลงอย่างเห็นได้ชัด อาจเป็นเครื่องแสดงว่าระบบอาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีปัญหาที่ควรเร่งรีบแก้ไขในด้านการบริหาร บริการ และอาคารสถานที่ก็เป็นที่น่าสนใจว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ แสดงว่าด้านการบริหาร บริการ และอาคารสถานที่ ต้องมีการปรับปรุงกันอีก และในด้านการนำไปใช้และเจตคตินักศึกษาทั้งสี่วิทยาลัยมีความเห็นตรงกันว่า การมาเรียนแล้วจะมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานกับอาจารย์ผู้สอนนั้นมีน้อย ข้อนี้อาจเป็นเรื่องที่ทำให้คิดได้ว่าเรื่องที่อาจารย์ผู้สอนไม่ได้เกี่ยวข้องกับงานที่นักศึกษาปฏิบัติอยู่ อาจเป็นเพราะสอนเป็นวิชา ๆ เหมือนนักศึกษาภาคปกติ

และจากข้อค้นพบในส่วนที่เป็นความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอน กศ.บป. พบว่าอาจารย์ผู้สอนเกือบทุกวิทยาลัยครูเห็นว่านักศึกษาไม่ค่อยสนใจเรียน ไม่มีพื้นฐานพอ แต่งกายไม่สุภาพ ขาดเรียนบ่อยและไม่เข้าร่วมกิจกรรม และสิ่งเหล่านี้อาจารย์เห็นว่า เป็นปัญหามากด้วย

รัตนา รุจิรกุล (2537 : 97-107) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา กศ.บป. ตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การดำเนินงานธุรการล่าช้า
2. การส่งเกรดล่าช้าและไม่มีมาตรการที่ชัดเจนสำหรับคนส่งเกรดช้า
3. ปัญหาเกี่ยวกับงานทะเบียนและวัดผล คือ บริเวณคับแคบ ไม่มีระบบ รูปแบบที่สะดวกต่อการติดต่อ ทำให้สับสนวุ่นวาย
4. ปัญหาเกี่ยวกับงานหลักสูตรและแผนการเรียน คือ 1. ติดต่อกันในเวลาทำการแล้วพบว่าห้องปิด ไม่มีเวลามาติดต่อเพราะต้องเรียนทุกคาบ

5. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้บริการของฝ่ายหอสมุด คือหนังสือมีน้อยมีแต่รายชื่อหนังสือแต่รูปเล่มหนังสือไม่มี

6. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้บริการอื่นของวิทยาลัย คือ ห้องน้ำไม่สะอาด และมีจำนวนไม่เพียงพอ บริเวณสกปรก การบริการของร้านอาหารไม่ดี การระบายน้ำไม่ดี น้ำท่วมเมื่อฝนตก

7. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่สามารถให้คำปรึกษาได้ และไม่คอยได้พบนักศึกษา

8. ควรปรับปรุงการประเมินผลการเรียนและการคุมสอบซึ่งไม่เข้มงวด

อาชินิกา (อุไรวรรณ วรรณศิลป์.2540 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Archiniega. 1972 : 1052A) ได้ทำการศึกษาการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการและได้สรุปผลการวิจัยว่าการจัดโปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากครูจะได้รับความรู้ด้านทฤษฎีและเข้าใจแนวคิดทางการศึกษาแล้ว ยังทำให้ครูเกิดทักษะและต้องการนำความรู้ ความเข้าใจในการสอนและเมื่อครูได้รับสิ่งใหม่ ๆ จากโปรแกรมที่จัดให้แล้วก็จะปรับปรุงพฤติกรรมในการสอนเสียใหม่ ซึ่งจะมีผลต่อความสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เน็นยอด (บุญชัย เสริญวงสัจย์. 2536 : 22 ; อ้างอิงจาก Nenyod 1975 : 5090-5092A) ได้ทำการวิจัยเรื่องวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยในรัฐเท็กซัส ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อ การเรียน การเงิน ที่พักอาศัย อาหาร ศาสนา สังคม และปัญหาเกี่ยวกับตัวเอง ในจำนวนเหล่านี้ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อกับบุคคลอื่น และปัญหาการเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด

เพอวิส (ชาร์ดา เจยาคม. 2541 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Purvis.1980 : 163-175) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิดที่ใช้ในระบบการเรียนการสอนทางไกล พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. นักศึกษาส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพแล้ว และละทิ้งจากการเรียนมาเป็นเวลานาน ทำให้ขาดทักษะในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจ เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่เรียนต่อเนื่องกันมา

2. กิจกรรมการพบกลุ่ม หรือการสอนเสริมต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน เพราะเนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตเอกสารการสอนเป็นคนละกลุ่มกับอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนเสริม

3. วิธีการเรียน เนื่องจากมหาวิทยาลัยเปิดใช้ระบบการเรียนการสอนทางไกลเป็นหลัก นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองจากสื่อประสม เช่น เอกสารการสอน รายการวิทยุกระจายเสียง และรายการวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) นักศึกษาจึงไม่มีโอกาสซักถามหรือโต้ตอบได้

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ในสถาบันราชภัฏต่าง ๆ พบว่า จากช่วงเวลาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาสิบกว่าปี ได้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ เป็นจำนวนมาก ในจำนวนเหล่านั้นได้นำความรู้ความสามารถจากการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาตนเองและพัฒนาหน่วยงานและสังคม ประเทศชาติ แต่การดำเนินงานโครงการ กศ.บป. ก็ยังมีปัญหาทางการปฏิบัติงานที่ต้องดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้นอีกมาก ซึ่งมีหลายด้านที่ควรจะได้รับปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ สำหรับปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนตามโครงการ กศ.บป. สามารถสรุปได้เป็น 6 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านหลักสูตร
2. ปัญหาด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน
3. ปัญหาด้านผู้เรียน
4. ปัญหาด้านผู้สอน
5. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล
6. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จะช่วยเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันต่างกัน มีปัญหาในการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาในการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่ในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาในการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน มีปัญหาในการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษาต่างกัน มีปัญหาในการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนและกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 508 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Randoms Sampling) ด้วยการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ จากจำนวนประชากรทั้งหมด และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 43-44) โดยใช้ศูนย์การศึกษา และรุ่นที่ศึกษา เป็นระดับชั้นในการสุ่มได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 222 คน โดยจำแนกตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	ระดับ	รุ่น	ศูนย์บุรีรัมย์		ศูนย์ร้อยเอ็ด		รวม	
			ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป	ปริญญาตรี	12	213	93	132	58	345	151
นักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป	ปริญญาตรี	13	100	44	63	27	163	71
รวม			313	137	195	85	508	222

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบวิธีของลิเกิร์ต (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 182-183) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาในด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

เป็นปัญหามากที่สุด กำหนดคะแนน 4 คะแนน

เป็นปัญหามาก กำหนดคะแนน 3 คะแนน

เป็นปัญหาน้อย กำหนดคะแนน 2 คะแนน

เป็นปัญหาน้อยที่สุด กำหนดคะแนน 1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป.)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในเรื่องการสร้างแบบสอบถาม
3. สำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้แบบสำรวจเบื้องต้นประกอบการสัมภาษณ์นักศึกษา
4. นำผลการศึกษาจากข้อ 1 , 2 และ 3 มาสร้างแบบสอบถามโดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและเสนอแนะเพิ่มเติม
6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้อมกลาง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต สันถะโกมล ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิสัย และนำมาปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ และนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้
7. นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยนำไปทดลองเก็บข้อมูลกับนักศึกษาในสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 ระหว่างวันที่ 20 – 21 มีนาคม 2542 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ยื่นต่ออธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 และรุ่น 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาทุกกลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล จำนวน 222 ฉบับ พร้อมทั้งเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนเมื่อกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 222 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ โดยคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหา โดยใช้คุณสมบัติความต่อเนื่องของคะแนนไว้ในแนวเทียบผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยซึ่งพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินของเบสต์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.00	หมายถึง	มีปัญหาการเรียนในระดับมากที่สุด

3. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร คือ รุ่นที่ศึกษา ศูนย์การศึกษา ใช้การทดสอบ t-test

4. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหาการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่ง เน สังกัดของหน่วยงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน-คูลส์

5. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษา ทำโดยวิเคราะห์เนื้อหาของคำตอบแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของความถี่เรียงตามลำดับของคะแนนความถี่ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติพื้นฐาน

5.1.1 ค่าร้อยละ

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.2538:73)

จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

5.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538:79)

จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

5.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่น จากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

5.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของของตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้ t-test เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากรกลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2)

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t-test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 165) ในกรณี

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1) S_1^2 + (n_2-1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้ t-test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 165) ในกรณี

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนของนักศึกษา ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่าง ๆ 4 ขั้นตอนดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนด สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	=	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D	=	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	=	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
df	=	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	=	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	=	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	=	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3.2 ใช้วิธีวิเคราะห์ ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (One way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538:112)

$$F = \frac{MSb}{MSw}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงของ F

MSb แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MSw แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

5.3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี นิวแมนคูลส์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 140)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี จากแบบสอบถามแบบเลือกตอบตอนที่ 3 และแบบสอบถามปลายเปิด ตอนที่ 4 โดยกลุ่มที่เก็บข้อมูลทั้งสิ้น 222 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 67.12 โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปความถี่ประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา โดยนำเสนอในรูปความถี่และร้อยละ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร ประสิทธิภาพ
ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และ ศูนย์การศึกษา

ข้อมูล	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1. ประสิทธิภาพในการทำงาน		
1.1 ต่ำกว่า 1 ปี	47	21.2
1.2 1 – 5 ปี	103	46.4
1.3 5 – 10 ปี	36	16.2
1.4 10 ปี ขึ้นไป	36	16.2
2. ตำแหน่งงาน		
2.1 ระดับหัวหน้างาน	23	10.4
2.2 ระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน	134	60.4
2.3 ยังว่างงาน	42	18.9
2.4 อื่น ๆ	23	10.4
3. สังกัดของหน่วยงาน		
3.1 ราชการ	93	51.7
3.2 รัฐวิสาหกิจ	27	15.0
3.3 เอกชน	38	21.1
3.4 ธุรกิจส่วนตัว	14	7.8
3.5 อื่น ๆ	8	4.4
4. รุ่นที่ศึกษา		
4.1 รุ่นที่ 12	141	63.5
4.2 รุ่นที่ 13	81	36.5
5. ศูนย์การศึกษา		
5.1 ศูนย์บุรีรัมย์	134	60.4
5.2 ศูนย์ร้อยเอ็ด	88	39.6
รวม	222	100

จากตาราง 4 แสดงว่าในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 222 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 46 ปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่งงานระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 และศึกษาอยู่ในศูนย์บูรณีย์ จำนวน 134 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.4

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ บุรีรัมย์

เป็นการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม และรายด้าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 4 - 10

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของ นักศึกษา
โดยรวม และรายด้าน

ปัญหาการเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
ด้านหลักสูตร	2.33	0.54	น้อย
ด้านการจัดการเรียนการสอน	2.45	0.53	น้อย
ด้านผู้เรียน	2.52	0.45	มาก
ด้านผู้สอน	2.21	0.59	น้อย
ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.31	0.54	น้อย
ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก			
ความสะดวก	2.54	0.65	มาก
รวม	2.40	0.42	น้อย

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่เป็นปัญหามากมี 2 ด้าน คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.54$) ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 2.52$) ด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มี 4 ด้าน คือ ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.45$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 2.33$) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 2.31$) และด้านผู้สอน ($\bar{X} = 2.21$)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านหลักสูตร จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน	2.18	0.66	น้อย
2	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้	2.09	0.82	น้อย
3	การจัดลำดับเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ ของแต่ละภาคเรียนไม่ต่อเนื่องกัน	2.40	.82	น้อย
4	การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงตามลำดับความยากง่าย	2.36	0.85	น้อย
5	ผู้เรียนยังขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตนเองเรียน	2.49	0.87	น้อย
6	หลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติในบางวิชาน้อยเกินไป	2.41	0.95	น้อย
7	เนื้อหาในแต่ละรายวิชาขาดการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	2.18	0.85	น้อย
8	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง	2.35	0.87	น้อย
9	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างแท้จริง	2.37	0.88	น้อย
10	เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน	2.54	0.81	มาก
รวม		2.33	0.54	น้อย

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม กับวัยและระดับการศึกษาของผู้เรียน	2.09	0.78	น้อย
2	ผู้สอนไม่นำเทคนิคและวิธีการสอนหลาย ๆ วิธี มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.52	0.84	มาก
3	งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้น เรียนมีปริมาณมากเกินไป	2.61	0.83	มาก
4	ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละรายวิชาไม่ เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิจของรายวิชานั้น ๆ	2.40	0.87	น้อย
5	สภาพบรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริม ให้เกิดการเรียนรู้	2.69	0.94	มาก
6	ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน	2.16	0.82	น้อย
7	สภาพภายในชั้นเรียนโดยทั่วไปไม่ค่อยสะอาด	2.53	0.97	มาก
8	วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน ส่วนมากใช้การบรรยายเพียงวิธีเดียว	2.49	0.86	น้อย
9	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้อง กับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน	2.24	0.74	น้อย
10	การจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน	2.76	0.97	มาก
รวม		2.45	0.53	น้อย

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ข้อ คือ การจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน ($\bar{X} = 2.76$) สภาพบรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.69$) งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีปริมาณมากเกินไป ($\bar{X} = 2.61$) สภาพภายในชั้นเรียนโดยทั่วไปไม่ค่อยสะอาด ($\bar{X} = 2.53$) ผู้สอนไม่นำเทคนิคและวิธีการสอนหลาย ๆ วิธีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.52$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้เรียน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านผู้เรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1	ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์ และทักษะในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจ	3.02	0.76	มาก
2	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	2.67	0.84	มาก
3	จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป	2.29	0.85	น้อย
4	ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าหอสมุด หรือศึกษาค้นคว้า เพิ่มเติมนอกชั้นเรียน	2.88	0.90	มาก
5	ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้ากับ เพื่อนร่วมชั้นเรียน เนื่องจากมาเรียนเฉพาะ วันเสาร์ – วันอาทิตย์เท่านั้น	2.13	0.91	น้อย
6	ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบ ในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้เรียน	3.42	0.79	มาก
7	บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการ มาเรียนของผู้เรียน	1.77	0.87	น้อย
8	ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของ ผู้เรียน	2.80	1.04	มาก
9	ผู้เรียนมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	2.66	1.00	มาก
10	ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน	1.67	0.88	น้อย
รวม		2.52	0.45	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.42$) ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์และทักษะในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจ ($\bar{X} = 3.02$) ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าหอสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.88$) ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.80$) ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 2.67$) ผู้เรียนมีภาระรับผิดชอบทางครอบครัวทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.66$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านผู้สอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านผู้สอน	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอภิปรายในชั้นเรียน	1.93	0.77	น้อย
2	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ในระหว่างเรียน	1.96	0.75	น้อย
3	ผู้สอนไม่นำข้อเสนอแนะของผู้เรียนไปใช้ในการ แก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน	2.36	0.83	น้อย
4	ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของ ผู้เรียน	2.46	0.99	น้อย
5	ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน	2.22	0.87	น้อย
6	ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา ล่าช้าเป็นประจำ	2.00	0.82	น้อย
7	ผู้สอนขาดทักษะ ความชำนาญในการถ่ายทอด ความรู้	2.09	0.84	น้อย
8	ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน เช่น การกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ฯลฯ	2.33	0.87	น้อย
9	ผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนที่อยู่ใน วัยผู้ใหญ่	2.12	0.83	น้อย
10	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็ว เกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน	2.59	0.90	มาก
รวม		2.21	0.59	น้อย

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นอยู่ในระดับมาก คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน ($\bar{X} = 2.59$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1	การวัดผลและประเมินผลไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	2.27	0.80	น้อย
2	เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและประเมินผล กำหนดไว้คลุมเครือ ไม่ชัดเจน	2.30	0.86	น้อย
3	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้แต่ละครั้งมีความยากเกินไป	2.48	0.73	น้อย
4	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้แต่ละครั้ง ไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน	2.05	0.79	น้อย
5	ผู้สอนขาดการชี้แจงข้อบกพร่องที่พบจากการ วัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียน	2.43	0.86	น้อย
6	จำนวนข้อทดสอบมีมากแต่ให้เวลาในการทำ ข้อทดสอบน้อยเกินไป	2.43	0.84	น้อย
7	ผู้สอนมิได้นำวิธีการวัดผลและประเมินผล หลาย ๆ รูปแบบมาใช้ในการวัดผลและ ประเมินผล	2.36	0.81	น้อย
8	ผู้สอนมิได้ทำการวัดผลและประเมินผลการเรียน ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.23	0.83	น้อย
9	การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้สอน แต่ละคนขาดความยุติธรรม	2.45	0.91	น้อย
10	การแจ้งผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบหลังการวัด ผลและประเมินผลไม่ตรงตามกำหนดเวลาที่ สถาบันฯ ระบุไว้	2.16	0.88	น้อย
รวม		2.31	0.54	น้อย

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษา มีปัญหาการเรียน ด้านการวัดผลและประเมินผล โดย
รวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษา
ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1	สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย และยังด้อยประสิทธิภาพ	2.48	0.92	น้อย
2	ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้สื่อ อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากบุคลากรที่ให้บริการไม่อยู่ประจำห้องบริการสื่อ	2.55	0.89	มาก
3	จำนวนสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน	2.83	0.95	มาก
4	ความไม่พร้อมของห้องเรียน อาคารเรียน และเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย	2.45	0.94	น้อย
5	การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน	2.79	0.94	มาก
6	ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกับสื่อการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพเข้าศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ	2.36	0.94	น้อย
7	สภาพของชั้นเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การสอน	2.41	0.86	น้อย
8	หอสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราทางด้านบริหารธุรกิจ และการจัดการที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	2.36	0.91	น้อย
9	พื้นที่ภายในหอสมุดมีความคับแคบเกินไป ไม่มีที่นั่งสำหรับศึกษาค้นคว้า	2.50	0.94	น้อย
10	สถาบันจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพัก และชั่วโมงว่างไม่เพียงพอ	2.68	0.97	มาก
รวม		2.54	0.65	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ คือ จำนวนสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนมี ไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ สำนักงาน ฯลฯ ($\bar{X} = 2.83$) การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ($\bar{X} = 2.79$) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักกลางวันและชั่วโมงว่างไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.68$) ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้สื่อ อุปกรณ์ เพื่อนำเสนอกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเนื่องจากบุคลากรที่ให้บริการไม่อยู่ประจำห้องสื่อ ($X = 2.55$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย โดยจำแนกตามตัวแปร
ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา ที่มีต่อปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป
โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

เป็นการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังแสดงในตาราง 11 – 19

3.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 11 – 12

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ปัญหาการเรียน	ต่ำกว่า 1 ปี (N = 47)		1 – 5 ปี (n = 103)		5 – 10 ปี (N = 36)		10 ปี ขึ้นไป (N = 36)	
	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D
ด้านหลักสูตร	2.33	0.54	น้อย	2.30	0.54	น้อย	2.33	0.54
ด้านวิธีการจัดการเรียน-								
การสอน	2.47	0.53	น้อย	2.42	0.54	น้อย	2.43	0.51
ด้านผู้เรียน	2.53	0.49	มาก	2.49	0.42	น้อย	2.55	0.49
ด้านผู้สอน	2.19	0.61	น้อย	2.16	0.59	น้อย	2.22	0.53
ด้านการวัดผลและประเมิน								
ผล	2.41	0.48	น้อย	2.24	0.54	น้อย	2.28	0.61
ด้านสื่อการเรียนการสอน								
และสิ่งอำนวยความสะดวก								
สะดวก	2.55	0.72	มาก	2.51	0.62	มาก	2.54	0.63
รวม	2.41	0.44	น้อย	2.35	0.42	น้อย	2.39	0.39

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 ปี 1 – 5 ปี 5 – 10 ปี และ 10 ปี ขึ้นไป มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.41 , 2.35 , 2.50 และ 2.39 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มประสบการณ์ไม่มีปัญหาการเรียนในทุกด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นนักศึกษาทุกกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 ปี มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.53 , 2.55 ตามลำดับ) กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1 – 5 ปี มีปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 2.51) กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5 – 10 ปี มีปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.53 , 2.58 , 2.61 ตามลำดับ) และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการเรียน ด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.55 , 2.54 ตามลำดับ)

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	0.66	0.22	0.75
	ภายในกลุ่ม	218	64.46	0.29	
	รวม	221	65.13		
2. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.36	0.12	0.43
	ภายในกลุ่ม	218	61.92	0.28	
	รวม	221	62.29		
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.28	0.09	0.44
	ภายในกลุ่ม	218	46.20	0.21	
	รวม	221	46.48		
4. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.95	0.31	0.91
	ภายในกลุ่ม	218	75.96	0.34	
	รวม	221	76.92		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	1.73	0.57	1.94
	ภายในกลุ่ม	218	64.92	0.29	
	รวม	221	66.65		
6. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	0.25	0.08	0.19
	ภายในกลุ่ม	218	95.41	0.43	
	รวม	221	95.67		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.56	0.18	1.02
	ภายในกลุ่ม	218	40.09	0.18	
	รวม	221	40.65		

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน คือ มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 ปี 1 – 5 ปี 5 – 10 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 1

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษา ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 13 - 14

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามตำแหน่งงาน

ปัญหาการเรียน	ระดับหัวหน้างาน (N = 23)		ระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน (N = 134)		ยังว่างงาน (N = 42)		อื่น ๆ (N = 23)	
	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D
ด้านหลักสูตร	2.28	0.51	น้อย	2.38	0.54	น้อย	2.31	0.58
ด้านวิธีการจัดการเรียน-								
การสอน	2.39	0.48	น้อย	2.47	0.56	น้อย	2.41	0.52
ด้านผู้เรียน	2.54	0.44	มาก	2.54	0.44	มาก	2.46	0.49
ด้านผู้สอน	2.39	0.58	น้อย	2.22	0.61	น้อย	2.10	0.58
ด้านการวัดผลและ-								
ประเมินผล	2.35	0.55	น้อย	2.30	0.58	น้อย	2.33	0.51
ด้านสื่อการเรียนการสอน-								
และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.53	0.56	มาก	2.56	0.66	มาก	2.54	0.75
สะดวก								
รวม	2.41	0.44	น้อย	2.41	0.44	น้อย	2.36	0.44
							2.34	0.29
								น้อย

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานระดับหัวหน้างาน ระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ยังว่างงาน และตำแหน่งอื่น ๆ มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.41, 2.41, 2.36, 2.34$ ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติงานทุกตำแหน่งงานมีปัญหาการเรียนทุกด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น นักศึกษาที่ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างาน มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54, 2.53$ ตามลำดับ) นักศึกษาที่ปฏิบัติงานระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงานมีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54, 2.56$ ตามลำดับ) นักศึกษาที่ยังว่างงานมีปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54$) นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่น ๆ คือ ลูกจ้าง ค้าขาย พนักงานทั่วไป รับราชการทหาร ธุรกิจส่วนตัว วิทยากร ผู้จัดการ และนิติบุคคล มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.53$)

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	3	1.22	0.40	1.39
	ภายในกลุ่ม	218	63.90	0.29	
	รวม	221	65.13		
2. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.22	0.07	0.26
	ภายในกลุ่ม	218	62.06	0.26	
	รวม	221	62.29		
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.24	0.08	0.37
	ภายในกลุ่ม	218	46.24	0.21	
	รวม	221	46.48		
4. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.38	0.46	1.33
	ภายในกลุ่ม	218	75.53	0.34	
	รวม	221	76.92		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.04	0.01	0.05
	ภายในกลุ่ม	218	66.60	0.30	
	รวม	221	66.65		
6. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	0.30	0.10	0.22
	ภายในกลุ่ม	218	95.37	0.43	
	รวม	221	95.67		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.18	0.06	0.32
	ภายในกลุ่ม	218	40.47	0.18	
	รวม	221	40.65		

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษา ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน คือ ปฏิบัติงานในตำแหน่ง หัวหน้างาน ระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน ยังว่างงาน และปฏิบัติงานในตำแหน่งอื่น ๆ คือ ลูกจ้าง ค้าขาย พนักงานทั่วไป รับราชการทหาร ธุรกิจส่วนตัว วิทยากร ผู้จัดการ และนิติบุคคล มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 2

3.3 การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 15 – 16

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามสังกัดของหน่วยงาน

ปัญหาการเรียน	ราชการ			รัฐวิสาหกิจ			เอกชน			ธุรกิจส่วนตัว			อื่น ๆ		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
ด้านหลักสูตร	2.46	0.49	น้อย	2.17	0.69	น้อย	2.32	0.49	น้อย	2.13	0.44	น้อย	2.02	0.33	น้อย
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	2.56	0.48	มาก	2.32	0.62	น้อย	2.37	0.58	น้อย	2.42	0.42	น้อย	2.23	0.54	น้อย
ด้านผู้เรียน	2.56	0.40	มาก	2.51	0.53	มาก	2.58	0.43	มาก	2.47	0.53	น้อย	2.42	0.55	น้อย
ด้านผู้สอน	2.26	0.55	น้อย	2.13	0.76	น้อย	2.31	0.58	น้อย	2.17	0.44	น้อย	2.03	0.62	น้อย
ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.36	0.53	น้อย	2.24	0.67	น้อย	2.32	0.49	น้อย	2.17	0.57	น้อย	2.12	0.69	น้อย
ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่ง															
อำนวยความสะดวก	2.64	0.60	มาก	2.50	0.72	น้อย	2.52	0.59	มาก	2.24	0.73	น้อย	2.22	0.58	น้อย
รวม	2.47	0.38	น้อย	2.31	0.56	น้อย	2.40	0.41	น้อย	2.27	0.38	น้อย	2.17	0.40	น้อย

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ธุรกิจส่วนตัว และสังกัดของหน่วยงานอื่น ๆ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ครู สหกรณ์การเกษตร มีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47, 2.31, 2.40, 2.27, 2.17$ ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานกลุ่มต่าง ๆ มีปัญหาการเรียนในทุกด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับน้อย ยกเว้น นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการ มีปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.56, 2.56$ และ 2.64 ตามลำดับ) นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.51$) นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานเอกชนมีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.58, 2.52$ ตามลำดับ)

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามสังกัด
ของหน่วยงาน

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	4	3.60	0.90	3.33 *
	ภายในกลุ่ม	175	47.31	0.27	
	รวม	179	50.92		
2. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.11	0.52	1.89
	ภายในกลุ่ม	175	48.88	0.27	
	รวม	179	50.99		
3. ด้านผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.28	0.07	0.34
	ภายในกลุ่ม	175	35.74	0.20	
	รวม	179	36.02		
4. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.96	0.24	0.68
	ภายในกลุ่ม	175	61.04	0.34	
	รวม	179	62.00		
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	4	0.92	0.23	0.73
	ภายในกลุ่ม	175	54.85	0.31	
	รวม	179	55.77		
6. ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่ง อำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	4	3.10	0.77	1.95
	ภายในกลุ่ม	175	69.50	0.39	
	รวม	179	72.60		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.36	0.34	1.91
	ภายในกลุ่ม	175	31.10	0.17	
	รวม	179	32.47		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษา ที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานที่ต่างกัน คือ ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ธุรกิจส่วนตัว และในสังกัดหน่วยงานอื่นๆ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ครู สหกรณ์การเกษตร มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 3 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกันมีปัญหาการเรียน โดยรวมด้านหลักสูตรแตกต่างกันในรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman – Keuls test) ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านหลักสูตรเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ นิวแมนคูลส์ จำแนกตามสังกัดของหน่วยงาน

สังกัดของหน่วยงาน	อื่น ๆ	ธุรกิจส่วนตัว	รัฐวิสาหกิจ	เอกชน	ราชการ	
ค่าเฉลี่ย	2.02	2.13	2.17	2.32	2.46	
ด้านหลักสูตร						
อื่น ๆ	2.02	-	0.11	0.15	0.3	0.44
ธุรกิจส่วนตัว	2.13	-	0.04	0.19	0.33	
รัฐวิสาหกิจ	2.17	-	-	0.15	0.29 *	
เอกชน	2.32	-	-	-	0.14	
ราชการ	2.46	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการ กับหน่วยงานสังกัดรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการมีปัญหาการเรียน สูงกว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.46$ และ $\bar{X} = 2.17$) ส่วนนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว และสังกัดหน่วยงานอื่น ๆ มีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน

ปัญหาการเรียน	รุ่นที่ศึกษา						t
	รุ่นที่ 12			รุ่นที่ 13			
	(N = 141)			(N = 81)			
	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	
1. ด้านหลักสูตร	2.44	0.50	น้อย	2.14	0.55	น้อย	4.13 **
2. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	2.55	0.49	มาก	2.27	0.55	น้อย	3.83 **
3. ด้านผู้เรียน	2.58	0.43	มาก	2.43	0.48	น้อย	2.37 *
4. ด้านผู้สอน	2.28	0.55	น้อย	2.08	0.63	น้อย	2.44 *
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.39	0.52	น้อย	2.19	0.56	น้อย	2.63 *
6. ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.66	0.59	มาก	2.33	0.70	น้อย	3.71 **
รวมทุกด้าน	2.48	0.37	น้อย	2.24	0.46	น้อย	4.21 **

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาในรุ่นต่างกัน คือ รุ่นที่ 12 และรุ่นที่ 13 มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษา รุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 13 และนักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 13 เช่นเดียวกัน

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า นักศึกษาในที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษาต่างกัน

ปัญหาการเรียน	ศูนย์การศึกษา						t
	ศูนย์บุรีรัมย์			ศูนย์ร้อยเอ็ด			
	(N = 134)			(N = 88)			
	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา	
1. ด้านหลักสูตร	2.41	0.51	น้อย	2.22	0.56	น้อย	2.66*
2. ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน	2.47	0.47	น้อย	2.42	0.60	น้อย	0.68
3. ด้านผู้เรียน	2.52	0.45	มาก	2.54	0.46	มาก	-0.38
4. ด้านผู้สอน	2.18	0.50	น้อย	2.25	0.69	น้อย	-0.83
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล	2.30	0.51	น้อย	2.34	0.59	น้อย	-0.52
6. ด้านสื่อการเรียนการสอนและ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.63	0.64	มาก	2.41	0.65	น้อย	2.39*
รวมทุกด้าน	2.42	0.38	น้อย	2.36	0.48	น้อย	0.93

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาในศูนย์การศึกษาต่างกัน คือ ศูนย์บุรีรัมย์ และ ศูนย์ร้อยเอ็ด มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์บุรีรัมย์ มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์ร้อยเอ็ด นอกจากนั้นยังมีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จากแบบสอบถามแบบเลือกตอบตอนที่ 3 และแบบสอบถามปลายเปิดตอนที่ 4

เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จากแบบสอบถามแบบเลือกตอบ ตอนที่ 3 และจากแบบสอบถามปลายเปิดตอนที่ 4 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลทั้งสิ้น 222 คน โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 67.12 โดยใช้วิธีการนำเสนอในรูปความถี่ ประกอบความเรียง ดังแสดงในตาราง 20 – 21

ตาราง 20 แสดงความถี่ และค่าร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

ข้อ	ข้อมูล	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
1	ท่านคิดว่าโปรแกรมวิชาที่ท่านศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ตรงกับลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติ และตรงกับความสนใจของท่านหรือไม่		
	1. ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ และตรงกับความสนใจ	131	59
	2. ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่ไม่ตรงกับความสนใจ	17	7.7
	3. ไม่ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่ตรงกับความสนใจ	54	24.3
	4. ไม่ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ และไม่ตรงกับความสนใจ	14	6.3
	5. อื่น ๆ	6	2.7
2	ในภาคเรียนที่ 3 (ภาคฤดูร้อน) ท่านต้องการให้สถาบันฯ จัดการเรียนการสอนในลักษณะใด		
	1. จัดให้มีการเรียนการสอน จำนวน 16 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ และนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย นักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์เรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	60	27
	2. จัดให้มีการเรียนการสอน จำนวน 12 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ และนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย นักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์เรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	117	52.7
	3. จัดให้มีการเรียนการสอน จำนวน 12 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ โดยนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดมาเรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์	33	14.9
	4. จัดให้มีการเรียนการสอนโดยใช้แบบทางไกลผ่านดาวเทียม	9	4.1
	5. อื่น ๆ	3	1.4

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	ข้อมูล	ค่าความถี่	ค่าร้อยละ
3	ท่านมีความรู้สึกต่องานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้ท่านรับผิดชอบในแต่ละรายวิชาอย่างไรบ้าง		
	1. มีปริมาณน้อยเกินไป	12	5.4
	2. มีปริมาณพอเหมาะกับความต้องการและความสามารถ	145	65.3
	3. มีปริมาณมากเกินไป	65	29.3
4	ท่านมีความคิดเห็นว่างานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้รับผิดชอบมีประโยชน์ต่อตัวท่านมากน้อยเพียงใด		
	1. มีประโยชน์มากในทุก ๆ วิชาที่ได้รับมอบหมาย	108	48.6
	2. มีประโยชน์มากในบางวิชาเท่านั้น	109	49.1
	3. ไม่เคยรู้สึกว่ามีประโยชน์เลย	5	2.3
5	ในการทำงานส่งอาจารย์ผู้สอน ท่านต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานในรูปแบบใดต่อตัวท่าน		
	1. งานเดี่ยว และเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา	25	11.3
	2. งานเดี่ยว และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน	55	24.8
	3. งานกลุ่ม และเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา	64	28.8
	4. งานกลุ่ม และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน	73	32.9
	5. อื่น ๆ	5	2.3
6	หากสถาบันฯ จะปรับเวลาเรียนในคาบเรียนแรกของแต่ละวันท่านมีความคิดเห็นว่าเวลาใดเหมาะสม และท่านสามารถมาเรียนได้		
	1. 07.50 – 08.40 น.	2	0.9
	2. 08.00 – 08.50 น.	48	21.6
	3. 08.30 – 09.20 น.	172	77.5
7	ท่านมีความคิดเห็นว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ โดยการจัดตั้งบริษัทจำลอง มีประโยชน์ต่อตัวท่านมากน้อยเพียงใด		
	1. มีประโยชน์มาก	146	65.8
	2. มีประโยชน์น้อย	57	25.7
	3. ไม่มีประโยชน์เลย	19	8.6

จากตาราง 20 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าโปรแกรมวิชาที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบันตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ และตรงกับความสนใจมากที่สุดคือ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 59

ในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 3 (ภาคฤดูร้อน) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าควรจัดให้มีการเรียนการสอน จำนวน 12 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์และ นักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย นักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์ เรียนที่สถาบัน ราชภัฏบุรีรัมย์ มากที่สุด จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7

ส่วนความรู้สึกต่อปริมาณงานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษารับผิดชอบในแต่ละรายวิชาผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า มีปริมาณพอเหมาะกับความต้องการและความสามารถมากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3

ความคิดเห็นด้านประโยชน์ของงานที่ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษารับผิดชอบนั้นผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่างานที่ผู้สอนมอบหมายให้รับผิดชอบมีประโยชน์มากในบางวิชาเท่านั้นมากที่สุด คือ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมา คือมีประโยชน์ในทุก ๆ วิชาที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6

ในด้านการทำงานส่งผู้สอนนั้นผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานในรูปแบบงานกลุ่ม และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เพราะจะได้มีเวลาศึกษาค้นคว้าข้อมูลนอกตำราเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอ ได้ผลงานที่มีคุณภาพ ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ได้ปรึกษาหารือกัน ไม่มีเวลาภายในวิชาที่เรียน และได้ค้นหาในสิ่งที่ตนชอบและไม่ชอบ รองลงมา คือ ต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานในรูปแบบของงานกลุ่ม และเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 เพราะได้ร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ร่วมชั้นเรียน เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ทำให้เกิดความสามัคคี และมีความรับผิดชอบต่องาน ผู้เรียนไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้างานนอกชั้นเรียน ไม่อยากให้มีงานติดค้างนอกเวลาเรียน เพราะมีงานประจำ ต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานในรูปแบบงานเดี่ยว และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 เพราะ จะได้มีเวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ได้รับความรู้มากขึ้น และแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ฝึกความรับผิดชอบ กล้าแสดงออกมากขึ้น และได้ทำตามแบบที่ตนชอบ

ในด้านการปรับเวลาเรียนในคาบแรกของแต่ละวัน ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่าในคาบเรียนแรกของแต่ละวันควรเริ่มเรียนตั้งแต่เวลา 08.30 – 09.20 น. มากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 77

และความคิดเห็นด้านประโยชน์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ โดยการจัดตั้งบริษัทจำลอง ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ โดยการจัดตั้งบริษัทจำลอง นั้นมีประโยชน์ต่อนักศึกษามาก มากที่สุด จำนวน 146 คน

คิดเป็นร้อยละ 65.8 เพราะ จะได้ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ได้รับประสบการณ์และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในอนาคตได้ ได้รู้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการทางธุรกิจ

ตาราง 21 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัด การศึกษา
สำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านหลักสูตร		
1	ควรเน้นหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัย และเป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากที่สุด	31
2	ควรจัดหลักสูตรที่เน้นรายวิชาของสาขาวิชาเอก หรือโปรแกรมวิชาที่เรียนโดยจัดรายวิชาให้ลึกลงไปเฉพาะโปรแกรมนั้น ๆ	16
3	ควรจัดหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องกัน วิชาใดควรเรียนก่อน-หลัง	11
4	ควรเพิ่มหลักสูตรให้เรียนด้านการใช้เครื่องใช้สำนักงานมากขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน		
1	ควรมีสื่อการสอน และเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากกว่าใช้วิธีการบรรยายเพียงวิธีเดียว	27
2	ควรมีการจัดกิจกรรม ลงมือปฏิบัติจริง โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรม และได้แสดงออก	10
3	ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	2
4	ควรจัดให้มีการศึกษานอกสถานที่ร่วมด้วย	2

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านผู้เรียน		
1	ควรมอบหมายงานให้ผู้เรียนรับผิดชอบน้อยลงเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานมาก	18
2	นักศึกษาควรสนใจเรียนมากกว่านี้	14
3	ควรลดจำนวนของนักศึกษาแต่ละชั้นเรียนให้น้อยลง	9
4	ผู้เรียนมีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ที่มีอายุและการทำงานที่แตกต่างกัน	6
5	ค่าใช้จ่ายในการเรียนมากเกินไปทำให้เป็นภาระแก่ผู้เรียน	5
6	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในบางรายวิชา เพราะผู้สอนเข้มงวดเกินไป	2
ด้านผู้สอน		
1	ผู้สอนควรนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	17
2	อาจารย์ผู้สอนบางท่านเข้มงวดในเรื่องเวลาเรียนมากเกินไป	12
3	ผู้สอนควรให้ความสนใจกับผู้เรียนทุก ๆ คนมากขึ้น	11
4	ผู้สอนควรรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาบ้าง	6
5	ผู้สอนควรมีความยุติธรรมกับผู้เรียนทุก ๆ คน	5
6	ผู้สอนสอนเร็วเกินไป	5
7	ผู้สอนบางท่านไม่ควบคุมอารมณ์ของตนในบางครั้ง	2
8	ผู้สอนสั่งงานมากเกินไป	2
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน		
1	การวัดผลและประเมินผลการเรียนควรมีมาตรฐาน และมีความยุติธรรมกับนักศึกษาทุก ๆ คน	32
2	ควรใช้การวัดผลและประเมินผลการเรียนหลาย ๆ รูปแบบ และควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนเป็นช่วง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	9
3	ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนแบบอิงเกณฑ์	5
4	ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนแบบอิงกลุ่ม	5
5	ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้เร็วกว่านี้	4
6	ควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับดูผลการเรียนมากกว่านี้	2
7	เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนวัดผลและประเมินผล ควรให้ความสนใจนักศึกษาที่ไปติดต่อยานต่าง ๆ มากกว่านี้	1

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก		
1	ควรเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการใช้งานของผู้เรียนและผู้สอน	41
2	ห้องน้ำควรดูแลความสะอาดมากกว่านี้ และควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลทำความสะอาดห้องน้ำแต่ละอาคารเรียนตลอดเวลา	8
3	บรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	7
4	ควรจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างรอเรียนในคาบเรียนถัดไป	2

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ด้านหลักสูตร ข้อที่เป็นปัญหา และได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรเน้นหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัย และเป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ควรจัดหลักสูตรที่เน้นรายวิชาของสาขาวิชาเอก หรือโปรแกรมวิชาที่เรียนโดยจัดรายวิชาให้ลึกลงไปเฉพาะโปรแกรมนั้น ๆ และควรจัดหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องกัน วิชาใดควรเรียนก่อน-หลัง

ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีสื่อการสอน และเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากกว่าใช้การบรรยายเพียงวิธีเดียว รองลงมา คือ ควรมีการจัดกิจกรรม ลงมือปฏิบัติจริง โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรม และได้แสดงออก และในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

ด้านผู้เรียน ข้อที่เป็นปัญหา และได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ผู้เรียนมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาทำงานที่ผู้สอนมอบหมาย รองลงมาคือ ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจเรียน และนักศึกษาแต่ละห้องมีปริมาณมากเกินไป

ด้านผู้สอน ข้อที่เป็นปัญหา และได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนไม่นำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดความเบื่อหน่าย รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนบางท่านเข้มงวดในเรื่องเวลาเรียนมากเกินไป และอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสนใจผู้เรียนทุกคนให้มากขึ้น

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือการวัดผลและประเมินผลการเรียนไม่มีมาตรฐาน และขาดความยุติธรรม รองลงมา คือ ควรใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียนหลาย ๆ รูปแบบ ควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนเป็นระยะ ๆ และควรมีการวัดผลและประเมินผลการเรียนแบบอิงเกณฑ์-อิงกลุ่มควบคู่กันไป

ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการใช้งานของผู้เรียน และผู้สอน รองลงมาคือ ห้องน้ำควรให้สะอาดมากกว่านี้ และควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการทำความสะอาดห้องน้ำแต่ละอาคารเรียนตลอดทั้งวัน และบรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ต้องการทราบว่านักศึกษา มีปัญหาการเรียนในด้านใดดังต่อไปนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยการเปรียบเทียบจากประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลไปสู่การพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา ศูนย์การศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบปัญหาการเรียนของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและจัดบริการด้านต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน ของโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางแก่ผู้สอน ในการปรับปรุงการสอนนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไประดับอนุปริญญา และระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 และรุ่นต่อ ๆ ไป ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 508 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Randoms Sampling) ด้วยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์จากจำนวนประชากรข้างต้น และทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้ศูนย์การศึกษาและรุ่นที่ศึกษาเป็นระดับชั้นในการสุ่ม ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 222 คน โดยแยกเป็นศูนย์บุรีรัมย์ จำนวน 313 คน แยกเป็นรุ่นที่ 12 จำนวน 213 คน และรุ่นที่ 13 จำนวน 100 คน ศูนย์ร้อยเอ็ด จำนวน 195 คน แยกเป็นรุ่นที่ 12 จำนวน 132 คน และรุ่นที่ 13 จำนวน 63 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ และคำถามปลายเปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษา รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 4 ระดับ คำถามมีทั้งหมด 60 ข้อ จำแนกออกเป็นด้านละ 10 ข้อ และได้นำไปทดลองหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.95

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ มีจำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ทั้งหกด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ยื่นต่ออธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่นที่ 12 และรุ่นที่ 13 ศูนย์บุรีรัมย์ และศูนย์ร้อยเอ็ด

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาทุกกลุ่มที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล จำนวน 222 ฉบับ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 20-21 มีนาคม 2542 พร้อมทั้งเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน เมื่อกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 222 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำไปคำนวณหาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละสำหรับข้อคำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี
2. วิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวม และรายด้าน
3. การทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ในแต่ละข้อตามตัวแปรในแต่ละตัว คือ ประสิทธิภาพในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา โดยใช้สถิติค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test) สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม (F-test) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ใช้วิธีทดสอบของนิวแมนคูลส์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักศึกษาสรุปได้ดังนี้

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาระดับมาก ได้แก่ เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.54$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาย่อยในระดับน้อย

ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ข้อ คือ การจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน ($\bar{X} = 2.76$) สภาพบรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.69$) งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีปริมาณมากเกินไป ($\bar{X} = 2.61$) สภาพภายในชั้นเรียนโดยทั่วไปไม่ค่อยสะอาด ($\bar{X} = 2.53$) ผู้สอนไม่นำเทคนิคและวิธีการสอนหลาย ๆ วิธี มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.52$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ข้อ คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.42$) ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์ และทักษะในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจ ($\bar{X} = 3.02$) ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าหอสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.88$) ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน ($\bar{X} = 2.80$) ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 2.67$) ผู้เรียนมีการรับผิดชอบทางครอบครัวทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ($\bar{X} = 2.66$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไปทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน ($\bar{X} = 2.59$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นักศึกษา มีปัญหาการเรียนในด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ คือ จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ กับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ ($\bar{X} = 2.83$) การบริการ น้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน ($\bar{X} = 2.79$) สถาบันจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมให้นักศึกษาได้ใช้พักผ่อนในช่วงพักและชั่วโมงว่าง ไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.68$) ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้สื่อ อุปกรณ์เพื่อนำเสนอกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเนื่องจากบุคลากรที่ให้บริการไม่อยู่ประจำห้องบริการสื่อ ($\bar{X} = 2.55$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และ ศูนย์การศึกษา ตามสมมติฐานที่วางไว้ ปรากฏผลดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีปัญหาการเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรนักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการจะมีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 13 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 13

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งหกด้านแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่วางไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร และด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในศูนย์บุรีรัมย์ มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาในศูนย์ร้อยเอ็ด ส่วนด้านผู้เรียน ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากคำถามปลายเปิด มีผู้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 67.12 เรียงตามลำดับความถี่ได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรเน้นหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัย และเป็นหลักสูตรที่ให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ควรจัดหลักสูตรที่เน้นรายวิชาของสาขาวิชาเอก หรือโปรแกรมวิชาที่เรียน โดยจัดรายวิชาให้ลึกลงไปเฉพาะโปรแกรมนั้น ๆ และควรจัดหลักสูตรให้มีความต่อเนื่องกัน วิชาใดควรเรียนก่อน-หลัง

ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ควรมีสื่อการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากกว่าใช้การบรรยายเพียงวิธีเดียว รองลงมา คือควรมีการจัดกิจกรรม ให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และได้แสดงออก และในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

ด้านผู้เรียน ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ผู้เรียนมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาทำงานที่ผู้สอนมอบหมาย รองลงมาคือ ผู้เรียนไม่ค่อยสนใจเรียน และนักศึกษาแต่ละห้องมีปริมาณมากเกินไป

ด้านผู้สอน ข้อที่เป็นปัญหาและได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ อาจารย์ผู้สอนไม่นำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดความเบื่อหน่าย รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนบางท่านเข้มงวดในเรื่องเวลาเรียนมากเกินไป และ อาจารย์ผู้สอนควรให้ความสนใจผู้เรียนทุกคนให้มากขึ้น

ด้านการวัดผลและประเมินผล ข้อที่เป็นปัญหา และได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ การวัดผลและประเมินผลไม่มีมาตรฐาน และขาดความยุติธรรม รองลงมาคือ ควรใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบและควรมีการวัดผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ และควรมีการวัดผลและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์-อิงกลุ่มควบคู่กันไป

ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ข้อที่เป็นปัญหา และได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับความต้องการใช้งานของผู้เรียน และผู้สอน รองลงมา คือ ห้องน้ำควรให้สะอาดมากกว่านี้ และควรมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการทำความสะอาดห้องน้ำแต่ละอาคารเรียนตลอดทั้งวัน และบรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษามีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้ คือ

1. ผลจากการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาทั้งหกด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันของสถาบันราชภัฏได้มีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สนองความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานในท้องถิ่น และสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ประกอบกับการจัดการเรียนการสอนของสถาบันฯ ได้ยึดหลักสูตรมาตรฐานวิชาการ และวิชาชีพระดับอุดมศึกษา ซึ่งมุ่งที่จะผลิตกำลังคนที่สนองความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นวิชาการถึงกึ่งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาการ และเปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง (สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์, 2539 : 118) ตลอดจนเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการปฏิรูปการศึกษาเป็นนโยบายของกระทรวงฯ โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามแนวทางที่กำหนด 4 ด้าน คือ การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา การปฏิรูปครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน และการปฏิรูประบบการบริหารการศึกษา (สวัสดิ์ อุดมโกษณ์, 2541 : 114-118) นอกจากนี้ สถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ซึ่งสภาสถาบันราชภัฏได้กำหนดทิศทางและแผนหลักในการปฏิรูปการฝึกหัดครู เพราะครูเป็นปัจจัยของความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาโดยรวม กล่าวคือการฝึกหัดครูและพัฒนาครูประจำการจะต้องมุ่งให้วิชาชีพครู เป็นวิชาชีพชั้นสูง เพื่อฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประชาชน และเพื่อสร้างจิตสำนึกของความเป็นครู พัฒนาความสามารถทั้งทางวิชาชีพครู และวิชาการให้ได้มาตรฐานสูง และยกฐานะวิชาชีพครูให้สูงขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตและการใช้ ตลอดจนการพัฒนาครู และบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการ ให้นุคลากรในสถาบันการศึกษาทุกระดับเกิดความมั่นคง และมีขวัญกำลังใจสูงขึ้น โดยจำแนกออกเป็น 6 ส่วน คือ เริ่มจาก ระบบการสรรหา ระบบการฝึกอบรมและ

การศึกษา การพัฒนา คณาจารย์ของสถาบัน การพัฒนาครูประจำการ การจัดสมาคมวิชาชีพ และจัดตั้งราชวิทยาลัยครุศาสตร์ และการปรับระบบการบริหาร ซึ่งจาก ทิศทาง และแผนหลักของการปฏิรูปฝึกหัดครูมีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนการสอนของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนับว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่จำเป็น และสำคัญในยุคโลกาภิวัตน์ และยุคปฏิรูปการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544) จึงส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมทุกด้าน มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย (สุทัศน์ ปทะวานิช. 2541 : 17-20)

เมื่อพิจารณาปัญหาการเรียนของนักศึกษา เป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นหลักสูตรที่จัดขึ้นโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานเป็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับอาชีพและสภาพการณ์ในปัจจุบันทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ได้สะดวกโดยใช้เวลาไม่มากนัก นอกจากนี้ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ยังมีอิสระในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่เปิดสอนในสถานศึกษาได้ตามสภาพความพร้อมของสถาบัน และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยได้มีการประสานกับสถานประกอบการ ในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถาบัน เพื่อให้หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียน ตลาดแรงงาน และยังสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของหลักสูตรที่ดีดังที่ เสาวนีย์ เลวลีย์ (2536. : 44-46) ได้กล่าวไว้ คือ หลักสูตรต้องมีความสอดคล้องกับสภาพความต้องการของสังคม มีความยืดหยุ่นตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของผู้เรียน ยืดหยุ่นตามสภาพท้องถิ่น และสถานภาพของสถานศึกษา และควรเป็นหลักสูตรที่บุคคลทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการสร้าง หรือปรับปรุง นอกจากนี้ สัจจ อุทรานันท์ (2532 : 323-325) ได้กล่าวถึงหลักสูตรที่ได้รับความสนใจในปัจจุบันไว้ว่า มีลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ ต้องเป็นหลักสูตรแบบผสมผสาน เป็นหลักสูตรที่เน้นคุณภาพของผลผลิต และเป็นหลักสูตรที่สามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วินัย สายหงษ์ (2528 : 93) ที่พบว่า หลักสูตรควรยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น และควรเปลี่ยนแปลงเนื้อหาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณรงค์ ฉายายนต์ (2526 : 60-62) ที่พบว่าปัญหาการเรียนวิชาชีพคือ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติน้อยไป ควรจะให้ผู้เรียนได้ศึกษาภาคปฏิบัติมากยิ่งขึ้น และผู้เรียนขาดความมั่นใจในการเรียน ควรจะมีการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นปัญหาด้านหลักสูตรจึงอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นวพร ธนวัฒน์ (2536 : 79) ที่พบว่า นักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นมีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับต่ำมาก

1.2 ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อยทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลจากการพัฒนาหลักสูตรและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามไปด้วย เช่น มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ผู้สอนได้มีการจัดหา และจัดทำสื่อการสอนที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการสอน มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และสภาพของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการเรียนการสอนเป็นกระบวนการในการให้การศึกษา วิธีการสอนมีความสำคัญยิ่งที่ครูต้องรู้จักเลือกวิธีการสอนที่ดี และเหมาะสมเพื่อให้การจัดสภาพการณ์การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการศึกษาโดยปัจจุบันครูผู้สอนได้เปลี่ยนบทบาทของตนจากผู้บอกผู้แสดงมาเป็นผู้กระตุ้น สนับสนุนให้นักเรียนมีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ แนะนำให้รู้จักวิธีการศึกษาค้นคว้า เลือกทางของตนโดยไม่มีการบังคับ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดอิสระอย่างมีเหตุผล ฝึกให้มีความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม สำหรับองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ เทคนิคการสอนต่าง ๆ อุปกรณ์ ตำรา เทคนิคประกอบการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้จึงพบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อยซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุรีย์ นาคนิยม (2526 : 50) ที่พบว่า ปัญหาการเรียนด้านกระบวนการสอนของนักศึกษาวิชาชีพยะสั้นอยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านผู้เรียน นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพเศรษฐกิจและสังคมไทยในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลให้ค่าครองชีพสูงขึ้นจึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เมธี ฉายอรุณ (2536 : 143) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาขาดสนใจในเรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทศนีย์ พิศาลรัตนคุณ (2536 : 89) ที่ศึกษาปัญหาการเรียนของนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตปริญญาโท มีปัญหาสูงสุดในเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนที่มากเกินไป ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของรายวิชาบางวิชาจำเป็นต้องออกไปทัศนศึกษา และค่าใช้จ่ายในการถ่ายเอกสารตลอดจนค่าหน่วยกิตในการลงทะเบียนเรียน ทำให้ผู้เรียนมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรุณ ปรีดีติลล (2524 : 28-31) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษา และบุคลากรประจำการ พบว่า มีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งนอกจากนักศึกษาที่มีสถานภาพสมรสจะมีภาระรับผิดชอบต่อครอบครัวแล้วยังต้องมีภาระหน้าที่จากงานประจำอีกด้วย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพอร์วิส (Purvis. 1980 : 163-175 ; อ้างอิงจาก ธารดา เจยาคม. 2541 : 39) ที่ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเปิด และพบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดส่วนใหญ่มีภาระรับผิดชอบในการประกอบอาชีพของครอบครัวทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียน

1.4 ด้านครูผู้สอน นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนจากสถาบันฯ ให้ไปฝึกอบรมดูงาน และศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาทักษะในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ตามนโยบายการปฏิรูปครู และบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ครูผู้สอน มีขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ ดังนั้นในด้านครูผู้สอนจึงมีปัญหายุ่งยากในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ดาวรุ่ง วีระกุล และคณะ (2530 : 30-32) ซึ่งได้ทำการประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดมีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา เข้าสอนตรงเวลา ดูแลเอาใจใส่นักศึกษาดี และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนหลาย ๆ แบบ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พจน์ ราศรีรัตน์ (2529 : 87) ที่พบว่า นักศึกษาทุกประเภทวิชาเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอนอยู่ในเกณฑ์น้อย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สอนง อิมเอม (2532 : 74) ที่พบว่า นักศึกษาช่างไฟฟ้า หลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์ของโรงเรียนสารพัดช่าง เขตภาคเหนือ มีปัญหาด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มนัส ศรีกัลยา (2533 : 66) และนพพร ธนวัฒน์ (2536 : 79) ที่พบว่านักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น มีปัญหาการเรียนด้านครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวม อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความรู้ และมีความเข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงในการที่จะให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการสอน รวมทั้งมีความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนตลอดเวลา ทำให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนได้อย่างละเอียด เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการประเมินผลได้อย่างถูกต้องและยุติธรรมที่สุด ประกอบกับ ผู้บริหารได้ให้อิสระแก่อาจารย์ผู้สอนในการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผล และแนะนำอาจารย์ผู้สอนให้วัดผลและประเมินผลเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง และอาจารย์ผู้สอนได้มีการชี้แจงรายละเอียดของเกณฑ์ที่ใช้วัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียนทุกครั้ง และประเมินผลจากรายงานที่มอบหมาย รวมทั้งประเมินจากแบบทดสอบแบบปรนัย และอัตนัยควบคู่กันไป ทำให้มีปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชโรทัย ปัญญัติ (2540 : 89) ที่พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุ ในหลักสูตรการศึกษาออกโรงเรียน วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร มีปัญหาการเรียนด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.6 ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนนักศึกษาที่เข้ารับการศึกษามีจำนวนมากเกินไป จึงทำให้ความพร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และโดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ น้ำดื่ม โต๊ะ

สำหรับนั่งพัก ห้องเรียน อาคารเรียน เก้าอี้นั่งฟังบรรยายสำหรับนักศึกษายังมีไม่เพียงพอ ประกอบกับความเก่าแก่ของอาคารเรียนที่สร้างมานานหลายสิบปี อีกทั้งยังขาดงบประมาณในการสนับสนุนด้านนี้อีกด้วย ทำให้การจัดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้กับนักศึกษายังไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิราพร พงศ์อาจารย์ (2536 : 116) ที่ศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ ความต้องการของท้องถิ่น สหวิทยาลัยพุทธชินราช พบว่า ผลการประเมินความพร้อมของอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มนัส ศรีกัลยา (2533 : 71) ที่พบว่านักศึกษามีปัญหาการเรียนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสูงสุด ในเรื่องอุปกรณ์การฝึกปฏิบัติมีจำนวนไม่เพียงพอ อยู่ในสภาพชำรุด และล้าสมัย เนื่องจากวัสดุ-อุปกรณ์ในการฝึกของโรงเรียนสารพัดช่างใช้มานาน และปัจจุบัน เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้โรงเรียนสารพัดช่างไม่สามารถจัดซื้ออุปกรณ์ วัสดุที่ทันสมัย ทันต่อสภาพเหตุการณ์ที่เปลี่ยนไป และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนา รุจิรกุล (2537 : 6-107) ที่พบว่า อาจารย์และนักศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บริการอื่น ๆ ของวิทยาลัย คือ ปัญหาห้องน้ำไม่สะอาด และความไม่พร้อมของอาคารสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และ ศูนย์การศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน พบว่า มีปัญหาการเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี เป็นหลักสูตรที่สภาสถาบันราชภัฏมุ่งผลิตกำลังคนเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง สามารถปรับตัวตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาการ (สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์, 2539 : 118) ประกอบกับการจัดการศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป จัดกระทำกับบุคคลทั่วไป ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสังกัดภาครัฐบาล หรือเอกชน โดยไม่จำกัดอาชีพ ซึ่งถือได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนาประเทศ จึงทำให้นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ มีการปฏิบัติงาน และมีประสบการณ์ในการเรียนคล้ายคลึงกันมาก่อน ซึ่งนักศึกษส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ระหว่าง 1 – 5 ปี ดังนั้น นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันจึงไม่อาจส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลงานการวิจัยของ ทรงเดช โคตรสิน (2532 : 134) ที่พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน ประสบปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชานนท์ บุรี (2535 : 125) ที่พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีปัญหาในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่มีตำแหน่งงานต่างกัน พบว่านักศึกษามีปัญหาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนการสอนโปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี ได้เปิดทำการสอนให้กับบุคคลทั่วไป ไม่จำกัด เพศ อายุ และ ตำแหน่งงาน เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลในระดับทั้งวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อเตรียมคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และช่วยให้คนที่ว่างงาน สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการและความสามารถของแต่ละบุคคล หรือนำไปพัฒนาตำแหน่งงานที่กำลังปฏิบัติให้ก้าวหน้าสูงขึ้นในโอกาสต่อไป ดังนั้นไม่ว่าผู้เรียนจะดำรงตำแหน่งงานในระดับใดก็สามารถเรียนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไปได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานต่างกันมีปัญหาการเรียนไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน พบว่า มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการมีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการอาจจะมีภาระงานมากทำให้มีเวลาในการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และสังกัดของหน่วยงานอื่น ๆ ประกอบกับนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการมักจะได้รับคำสั่งให้เข้ารับการอบรม สัมมนาจนบางครั้งไม่สามารถมาเรียนได้ตามปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุไรวรรณ วรรณศิลป์ (2540 : 95-96) ที่พบว่า นักศึกษาภาคสมทบหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ที่มีสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม และด้านตัวผู้เรียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานราชการ มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เป็น เช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดหน่วยงานราชการมีทักษะด้านความรู้ ความสามารถในระดับหนึ่งมาแล้ว แต่ต้องการมาศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปพัฒนางานใน ตำแหน่งของตน และเมื่อมาเรียนแล้วพบว่า เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่ ต้องการ และจำเป็นต่อการปฏิบัติงานจริง ประกอบกับตัวผู้เรียนเองยังขาดความเข้าใจที่ชัดเจน เกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองเรียน อีกทั้งผู้เรียนมีข้อจำกัดด้านเวลาในการมาเรียนจึงส่งผลให้มี ปัญหาในการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แพรวพรรณ บุญฤทธิมนตรี. (2539) ที่พบ ว่าอาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่างที่มีสถานที่ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาในการปฏิบัติงานสอนวิชาชีพระยะสั้นด้านเนื้อหาหลักสูตรแตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน

พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล นักศึกษามีปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก แตก ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 13 ทั้งหกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษา สถาบัน ราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 เข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ก่อนนักศึกษา รุ่นที่ 13 ดังนั้นจึงสามารถที่จะเรียนรู้ และศึกษาถึงปัญหาและข้อบกพร่องที่ได้รับตลอดระยะเวลา ที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ ประกอบกับนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ศึกษาอยู่ในรุ่นที่ 12 ส่วน ใหญ่เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอนุปริญญาจากสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ด้วยจึงส่งผลให้มีปัญหา การเรียนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน รุ่นที่ 13 ที่เข้ามาศึกษาในสถาบันฯ เป็นปีแรก

2.5 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษา ต่างกัน พบว่า มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตร และด้านสื่อการ เรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์บุรีรัมย์มีปัญหาการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์ร้อยเอ็ด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ศูนย์บุรีรัมย์มีนักศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ไม่สามารถจัดหาสื่อ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ให้เพียงพอในเวลาอันรวดเร็วได้ ประกอบกับงบประมาณที่ทางสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้รับในแต่ละปีมีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบ กับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี อีกทั้งนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาเรียนที่ศูนย์บุรีรัมย์จะมีงาน

ทำอยู่แล้วและที่มาเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ก็เพื่อที่จะนำคุณวุฒิที่ได้ไปใช้ในการปรับอัตราเงินเดือนและปรับตำแหน่งงานของตนในปัจจุบันให้ก้าวสู่ตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ประกอบกับนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนางานในตำแหน่งของตนให้ทันสมัยและก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น แต่เมื่อเข้ารับการศึกษาลแล้วพบว่าหลักสูตรที่สถาบันราชภัฏจัดให้เรียนนั้นไม่ตรงกับความต้องการของตนเองและหน่วยงาน จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการเรียนด้านหลักสูตรและด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

3. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนักศึกษา
ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนักศึกษา ที่ว่า โปรแกรมวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติและตรงกับความสนใจมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ มีงานทำแล้วเป็นส่วนมากและต้องการที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นกว่าวุฒิการศึกษาเดิมที่มีอยู่เพื่อนำไปใช้ในการปรับเงินเดือนหรือก้าวไปสู่ตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ประกอบกับเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป เป็นที่ยอมรับกันโดยกว้างขวางซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในทุก ๆ หน่วยงาน เช่น หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ เอกชน ฯลฯ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่านักศึกษาที่เข้ามาเรียนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ให้ความสนใจที่จะเข้าศึกษาต่อในโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปเป็นอย่างมาก

ข้อที่ว่า ในภาคเรียนที่ 3 (ภาคฤดูร้อน) นักศึกษาต้องการให้สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จัดให้มีการเรียนการสอน จำนวน 12 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ และนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย นักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์ เรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ มากที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจาก ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไปต้องเรียนตามปกติ คือ 16 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควรสำหรับผู้เรียนที่มีภาระงานประจำ ดังนั้นในภาคเรียนที่ 3 (ภาคฤดูร้อน) หากจัดให้มีการเรียนการสอนเพียง 12 สัปดาห์ก็จะช่วยให้ระยะเวลาในการเรียนสั้นลง และนักศึกษาก็จะมีเวลาได้หยุดพักก่อนที่จะเปิดเรียนในภาคเรียนที่ 1 ของปีการศึกษาถัดไป ซึ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ คือ นักศึกษาไม่มีเวลาพักในระหว่างภาคเรียน ทำให้นักศึกษารู้สึกล่าในการเรียน ส่วนที่ว่านักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย และนักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์เรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ เนื่องจากนักศึกษาที่ศึกษาในศูนย์ร้อยเอ็ด ในภาคเรียนที่ 1 และ 2 จะเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ซึ่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนมากนัก เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดร้อยเอ็ด

และจังหวัดใกล้เคียงอยู่แล้ว แต่ในภาคเรียนที่ 3 นักศึกษาต้องเดินทางมาเรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ มากขึ้น ทำให้นักศึกษาต้องมีการระดมค่าใช้จ่ายสูงกว่าการเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย ประกอบกับการเดินทางมาเรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ไม่สะดวก ทำให้บางครั้งนักศึกษาต้องมาเรียนสายหรือมาเรียนไม่ทัน

ข้อที่ 4 นักศึกษามีความรู้สึกว่างานที่ผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษารับผิดชอบในแต่ละรายวิชามีปริมาณพอเหมาะกับความต้องการและความสามารถ มากที่สุด อาจเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนที่รับผิดชอบในการสอนรายวิชาต่าง ๆ ให้นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป มีความเข้าใจถึงลักษณะของนักศึกษา ที่ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว ดังนั้นในการมอบหมายงาน หรือในการจัดการเรียนการสอนก็จะให้มีลักษณะยืดหยุ่นโดยเน้นประสบการณ์ และความสามารถในการพัฒนางาน และมักจะพิจารณาถึงความรู้ ความสามารถของผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมด้วย

ข้อที่ 5 นักศึกษามีความคิดเห็นว่างานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้รับผิดชอบมีประโยชน์ต่อนักศึกษามากในบางวิชาเท่านั้น มากที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจาก นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ในการเรียนระดับอุดมศึกษาควรใช้วิธีการเรียนหลาย ๆ แบบ ผสมผสานกันโดยไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียนทุกคาบเรียน บางครั้งอาจไปศึกษาจากสถานประกอบการ กรณีศึกษา สัมมนา การทำโครงการ ฯลฯ โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด และเนื่องจากนักศึกษามีงานทำอยู่แล้ว ดังนั้นงานที่มอบหมายควรจะให้เสร็จสิ้นในชั้นเรียน เพื่อที่นักศึกษาจะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจริง ๆ

ข้อที่ 6 ในการทำงานส่งอาจารย์ผู้สอน นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานในรูปแบบงานกลุ่ม และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมากที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจาก ใน การเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป จะเรียนเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ เท่านั้น ประกอบกับนักศึกษาที่มาเรียนมีงานทำแล้วเป็นส่วนมาก ดังนั้นจึงไม่มีเวลามากพอที่จะทำงานเดี่ยวตามที่ผู้สอนมอบหมายในทุก ๆ วิชาได้ และเวลาที่อยู่ในชั้นเรียนของแต่ละวิชาก็มีน้อย จึงไม่สามารถที่จะปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายในเวลาเรียนได้ นักศึกษาจึงมีความคิดเห็นว่าการมอบหมายงานแบบงานกลุ่ม เพื่อที่จะได้ร่วมมือกันปฏิบัติงานตามที่ผู้สอนต้องการ อีกทั้งต้องเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน เพื่อจะได้ศึกษาข้อมูลประกอบการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ชิ้นงานที่ออกมาจะได้มีคุณภาพ และยังเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนด้วย

ข้อที่ว่า หากสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จะปรับเวลาเรียนในคาบเรียนแรกของแต่ละวัน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า เวลาที่เหมาะสมคือ ระหว่างเวลา 08.30 – 09.20 น. มากที่สุดนั้น อาจเนื่องมาจากเวลาที่เริ่มเรียนในคาบเรียนแรกขณะนี้คือเวลา 07.10 – 08.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถมาเรียนได้ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ในคาบเรียนแรกได้ หรือถ้ามาก็จะเข้ามาเรียนสายทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นจำนวนน้อยก็ไม่สามารถเริ่มเรียนได้เพราะอาจารย์ผู้สอนก็จะรอให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษาในชั้นเรียนนั้น ๆ จึงจะทำการสอน เพราะถ้าหากเริ่มสอนตามเวลาที่กำหนดไว้ก็ต้องมาอธิบายเนื้อหาเดิมให้กับ นักศึกษาที่มาสายฟังอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นการเสียเวลา ดังนั้นจึงเห็นว่าหากจัดเวลาให้เหมาะสม ทั้งผู้สอนและนักศึกษาก็จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

และข้อที่ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ โดย การจัดตั้งบริษัทจำลอง มีประโยชน์กับนักศึกษามาก มากที่สุดอาจเนื่องมาจาก นักศึกษามีความ คิดเห็นว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจโดยการจัดตั้งบริษัทจำลองนั้น เป็นการส่งเสริม ให้นักศึกษาได้มีความรู้ และเข้าใจถึงระบบของการประกอบธุรกิจมากยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่านักศึกษา จะมีงานทำอยู่แล้ว หรือยังว่างงานก็จะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการทางธุรกิจจริง ไม่ว่าจะเป็น เป็นขั้นตอนในการจัดตั้งบริษัท การบริหาร การจัดหาเงินทุน การจัดสรรเงินทุนให้เพียงพอ การ หาลูกค้า และการทำบัญชีของกิจการ ฯลฯ ซึ่งการศึกษาเพียงทฤษฎีเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ นักศึกษาจะต้องลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้รู้และเข้าใจถึงขั้นตอน กระบวนการในการประกอบ ธุรกิจอย่างลึกซึ้ง

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากข้อคำถามปลายเปิด ซึ่งมีผู้ตอบทั้งสิ้น 149 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.17 โดยได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัด การเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียน การสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ไว้ดังนี้คือ ควรเน้นหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัย และเป็น หลักสูตรที่ให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากที่สุด ควรมีสื่อการสอน และเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากกว่า ใช้การบรรยายเพียงวิธีเดียว ควรมอบหมายงานให้ผู้เรียนรับผิดชอบน้อยลง เนื่องจากผู้เรียนมี ภาระงานมาก ผู้สอนควรนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวัดผล ควรมีมาตรฐาน และควรมีความยุติธรรมกับนักศึกษาทุก ๆ คน และควรเตรียมสื่อการเรียนการ สอนให้เพียงพอกับความต้องการใช้งานของผู้เรียนและผู้สอนทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ปัจจุบันนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีรวดเร็วมากทำให้นักเรียนต่าง ๆ พัฒนารูปแบบการใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ เอกชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเป็น หน่วยงานที่นักศึกษาปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นในการเรียนการสอนก็ควรที่จะปรับปรุงหลัก สูตรให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวไปด้วยเพื่อที่นักศึกษาจะได้นำ ความรู้ไปปฏิบัติงานได้โดยตรงเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว สำหรับที่ว่าควรมีสื่อการสอน

และเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากกว่าใช้การบรรยายเพียงวิธีเดียว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนนักศึกษาในแต่ละหมู่เรียนมีเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติได้ครบทุก ๆ คนทำได้ยาก ซึ่งอาจทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอนมากขึ้น และอาจเป็นการยากต่อการควบคุมชั้นเรียนให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ ที่ว่าควรมอบหมายงานให้ผู้เรียนรับผิดชอบน้อยลง เนื่องจากมีภาระงานมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความเห็นว่าการงานที่ปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบในปัจจุบันมีมากอยู่แล้ว และบางครั้งยังได้รับมอบหมายให้ไปเข้ารับการอบรมสัมมนา ซึ่งบางครั้งไม่สามารถมาเข้าชั้นเรียนได้ หากผู้สอนมอบหมายงานให้รับผิดชอบในปริมาณที่มากแล้วจะไม่มีเวลาจัดทำส่งผู้สอนหรืออาจจะได้ผลงานที่ไม่มีคุณภาพดีพอ เพราะจัดทำในระยะเวลาอันสั้น ที่ว่าผู้สอนควรนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนมีภาระงานที่รับผิดชอบ นอกเหนือจากงานสอน เช่น ต้องช่วยงานในหน่วยงานต่าง ๆ จึงไม่มีเวลาเตรียมการสอน อีกทั้งจำนวนนักศึกษาแต่ละหมู่เรียนมีจำนวนมากอีกด้วย ที่ว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนควรมีมาตรฐาน และควรมีความยุติธรรมกับนักศึกษาทุกคน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลการเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันขึ้นอยู่กับผู้สอนแต่ละคนจะกำหนดเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล ที่ว่าควรเตรียมสื่อการสอนให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการใช้งาน อีกทั้งที่มีอยู่บางส่วนก็ใช้งานไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้รับการซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้งาน ประกอบกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ก็ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เช่น ห้องน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วินัย สายหงษ์ (2538 : 92-93) และสุรีย์ นาคนิยม (2528 : 100) ที่ศึกษาพบว่า ควรปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรที่ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมีการปรับปรุงและจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับฝึกวิชาชีพให้ทันสมัยขึ้นกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสูงสุด คือเนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความทันสมัย และตรงกับความต้องการของผู้เรียนและหน่วยงานที่นักศึกษาปฏิบัติงานอยู่ และให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นและควรดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม โดยเปิดโอกาสให้ตัวแทนของแต่ละหน่วยงานในท้องถิ่นได้เข้ามาเป็น

คณะกรรมการ เนื่องจากภารกิจหลักของสถาบันราชภัฏคือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นหากบุคคลที่เป็นตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดหลักสูตร สถาบันฯ ก็จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการที่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นการให้ท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาสถาบัน อันจะทำให้โอกาสที่สถาบันฯ ก้าวไปสู่วิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อีกทั้งหลักสูตรควรบรรจุ/สอดแทรกด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณทางธุรกิจให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่นักศึกษาจะได้นำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะจะเห็นว่านักศึกษาในปัจจุบันนี้ขาดคุณสมบัติด้านนี้มากขึ้นทุกขณะ ซึ่งหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฯ จะขาดคุณสมบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม ปฏิบัติงานโดยไม่ยึดถือจรรยาบรรณของอาชีพของตนเอง ซึ่งคงจะไม่เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ ดังนั้นสถาบันฯ ควรให้ความสำคัญกับคำว่า "มีความรู้ คู่คุณธรรม" และควรพยายามสร้างให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทุกคนมีสิ่งเหล่านี้อยู่ในตัวเองตลอดเวลา และในฐานะที่สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรหาแนวทางที่จะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้เห็นความสำคัญของท้องถิ่น โดยการกลับไปทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยการออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับธุรกิจ อุตสาหกรรมเกษตรกรรม และธุรกิจบริการที่มีอยู่ในท้องถิ่น แต่การที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษา กลับเข้าทำงานที่ท้องถิ่นของตนทั้งหมดนั้นย่อมหมายความว่าท้องถิ่นต้องมีตำแหน่งงานที่เหมาะสมและมากเพียงพอ สถาบันฯ จึงควรพิจารณาเปิดหลักสูตร และรับนักศึกษาให้เหมาะสมกับกิจกรรมทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น โดยพิจารณาว่าท้องถิ่นนั้นทำธุรกิจอะไร มีจุดเด่นอะไรบ้าง โอกาสทางการพัฒนาทางด้านใดมากที่สุด มีความต้องการหรือขาดแคลนแรงงานด้านใดบ้าง เพื่อสามารถสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับอาชีพในท้องถิ่นนั้น ๆ และผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะสามารถมีงานทำ โดยที่สถาบันฯ ไม่ควรเปิดสอนในหลักสูตรทั่ว ๆ ไป ที่มีเปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพราะจะเป็นเหตุให้ผู้จบการศึกษาไม่สามารถหางานทำได้ในท้องถิ่น ทำให้ต้องไปหางานทำในตัวเมืองหรือในท้องถิ่นอื่น ๆ

2. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาสูงสุดคือ การจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรจะได้มีการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตารางเรียน การจัดช่วงเวลาเรียนที่เหมาะสม และการจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมมากขึ้น และในการจัดแผนการเรียน ตารางเรียน ควรสามารถที่จะยืดหยุ่นได้ และควรที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียนให้มากที่สุด อีกทั้งควรมีการขยายวิชาเอกให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตรงกับความต้องการของตนเองและหน่วยงาน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานในหน้าที่ของตนให้ดียิ่งขึ้นได้ ในส่วนของวิธีการสอนเป็นผู้สอน ควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีมาผสมผสานกันโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน และในการเรียนการสอนนั้นต้องให้

นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม อีกทั้งควรฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล ไม่ใช่เป็นผู้ฟังเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบต่อในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ควรจัดหาแหล่งเงินทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป เช่นเดียวกับนักศึกษาภาคปกติ เพื่อเป็นแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักศึกษามีประสิทธิภาพในการเรียนมากยิ่งขึ้น และควรจะร่วมมือกับสถานประกอบการที่นักศึกษาปฏิบัติงานอยู่เพื่อให้การสนับสนุนนักศึกษาซึ่งเป็นพนักงานของหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งสามารถช่วยแบ่งเบาภาระของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ในเรื่องค่าใช้จ่ายมากขึ้น

4. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านผู้สอน พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ควรพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในเรื่องเทคนิควิธีการถ่ายทอดความรู้ การพัฒนา การผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น โดยการจัดฝึกอบรมสัมมนาทั้งโดยสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์จัดเอง และส่งเข้ารับการอบรมในหน่วยงานอื่นที่จัดขึ้น อีกทั้งควรสนับสนุนให้ผู้สอนมีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับสูงขึ้น ซึ่งตรงกับสาขาวิชาที่สอนเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2537 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า ครูในสังคมยุคสารสนเทศ ควรมีลักษณะต่าง ๆ 7 ลักษณะ คือ ครูควรมีสุภาพดี ร่างกายแข็งแรง แต่งกายสะอาดและมีท่าทางยิ้มแย้มแจ่มใส ครูจะต้องมีความตื่นตัวอยู่เสมอ จะต้องสนใจใฝ่รู้ กระฉับกระเฉงพร้อมที่จะรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงและเผชิญกับปัญหาอย่างมีสติ ครูต้องมีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็น สนับสนุนหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เป็นผู้มีความรอบรู้ เนื่องจากได้อ่านมาก ฟังมาก และรู้จักใช้ วิจารณ์ญาณวินิจฉัยตามความรู้และประสบการณ์ของตน เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นกัลยาณมิตรกับบุคคลทั่วไป เป็นคนฉลาดสามารถใช้ภาษาโต้ตอบกับบุคคลอื่นได้อย่างถูกต้อง รับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ได้เข้าใจรวดเร็ว จับประเด็นได้ว่าอะไรสำคัญ อะไรเป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อย เป็นคนสุภาพเรียบร้อย มีกิริยาที่เหมาะสมกับบุคคล และกาลเทศะ

5. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งมีความยากเกินไป ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมระดับสถาบัน และภายในคณะวิชา เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน มีการจัดทำธนาคาร/คลังข้อสอบกลาง เพื่อบริการข้อสอบมาตรฐาน และจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการสำหรับจัดทำเครื่องมือเพื่อให้การวัดผลและประเมินผลการเรียนการมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

6. จากการศึกษาปัญหาการเรียนด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ จำนวนสื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรดำเนินการจัดหา สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีทั้งปริมาณ และคุณภาพที่พร้อมจะใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยวางแผนและสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อที่ทันสมัย และสนับสนุนให้มีการสำรวจตรวจสอบคุณภาพของสื่อ วัสดุ ครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ จัดศูนย์บริการสื่อการเรียนการสอนประจำคณะวิชา จัดประชุมเกี่ยวกับการใช้และการผลิตสื่อและสนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานด้านสื่อการเรียนการสอน เพราะว่าสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจและมีความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จำเป็นจะต้องมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และมีความทันสมัยซึ่งจะช่วยฝึกทักษะในการปฏิบัติให้นักศึกษาเกิดความรู้ ทักษะ สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษาได้ ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหารจำเป็นจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมจัดซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักศึกษา และจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา เช่น ห้องน้ำ อาคารเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้ แต่ควรศึกษากับนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับอนุปริญญา ทุกรุ่น และควรศึกษากับนักศึกษาภาคปกติ โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไปทุกระดับ รวมด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้

2. ควรทำการวิจัยปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ โดยศึกษาจากผู้บริหารสถานศึกษา และผู้สอน เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบ และปรับปรุงการเรียนการสอนนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการฝึกหัดครู. (2528). *โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ* (กศ.บป.). "อาจารย์ที่ปรึกษา" (Menter) อาจารย์คู่คิด. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- (2529). *โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ* (กศ.บป.). เอกสารหมายเลข 2). กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- (2531). *การจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ*. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- (2536). *หลักสูตรวิทยาลัยครู (ฉบับปรับปรุง) 2536*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์.
- (2537). *คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ*. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมวิทยฐานะครู. กรมการฝึกหัดครู.
- กัลย์ชีวา อ้นขวัญเมือง. (2538). *การประเมินโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมเผ่า อจละนันท์. (2541). "ภาวะการมีงานทำและคุณภาพในการทำงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง". *จุลสารวิชาการและวิจัย*. หน้า 2 ปีที่ 1 ฉบับที่ 3.
- ชโรทัย ปัญัติ. (2540). *ปัญหาในการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่วัยกลางคนและสูงอายุในหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน สายสามัญ วิธีเรียนทางไกล จังหวัดกำแพงเพชร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- ชานนท์ บุรี. (2535). *ปัญหาและความต้องการในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยสารพัดช่าง เขตภาคกลาง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. พิมพ์ครั้งที่ 7. เทพเนรมิตรการพิมพ์ : กรุงเทพฯ . 400 หน้า.
- ทรงเดช โคตรสิน. (2532). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาคณะใหญ่). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพย์สุดา จงใจ. (2541). การศึกษาปัญหาในการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น ในวิทยาลัยสารพัดช่าง สาขาชุมชนเมืองใหม่สมุทรปราการ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาคณะใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทองคุณ หงส์พันธ์. (2524). ทศนพื้นฐานและปัจจัยการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยครูบุรีรัมย์. รายงานการวิจัย.บุรีรัมย์ : ถ่ายเอกสาร.
- ธารดา เจยาคม. (2541). การศึกษาปัญหาการเรียนของทหารกองประจำการตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกองพันทหารราบ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาคณะใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ณรง ฉายายนต์.(2526). ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาคณะใหญ่ทางด้านการเรียนการสอนของแผนกช่างเครื่องยนต์ตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดาวรุ่ง วีระกุล และคณะ. (2532). สรุปผลการประเมินผลการดำเนินงาน กศ.บป.แม่ฮ่องสอน ช่วงปีการศึกษา 2530-2532. ศูนย์วิจัยและบริการการศึกษาวิทยาลัยครูเชียงใหม่. สหวิทยาลัยล้านนา. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ธนวัฒน์. (2535). ปัญหาการเรียนของนักศึกษา วิชาชีพพระยะสั้น ในคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยสารพัดช่าง เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาคณะใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิเชต สุนทรพิทักษ์. (2534). "คำบรรยายอธิบายดี กรมการฝึกหัดครู". ในเอกสารทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- นิภาพรรณ วิโรทัยสกุล. (2539). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูธุรกิจ ตามทัศนะของนักศึกษสาขาวิชาบริหารธุรกิจระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุญชัย เสริญวงศ์ชัย. (2536). การศึกษาปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2535. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญลักษณ์ ทิพย์ฤทธิ์. (2541). การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. (2540). แผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : เดอะบูคส์.
- พิสิฐ เมธาภัทร และธีรพล เมธิกุล. (2529). ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ไพฑูรย์ สีนลาร์ดี. (2523). รูปแบบการใช้ชีวิตของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : เผยแพร่ผลงานวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2533). การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- แพรวพรรณ บุญฤทธิ์มนตรี (2539). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานสอนวิชาชีพพระยาศน์ของอาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี ฉายอรุณ. (2536). สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง : ศึกษาเฉพาะกรณีที่วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร . ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา รุจิรกุล. (2537). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา กศ.บป. ตามความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษา สหวิทยาลัยอีสานใต้. รายงานการวิจัย. นครราชสีมา : วิทยาลัยครูนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.
- รุจิรี ภูสาระ. (2531). "ปัญหาการเรียนในระดับอุดมศึกษาและแนวทางแก้ไข". ในโครงการสัมมนาทางวิชาการ. ศูนย์เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ประวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ.(2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 368 หน้า.
- วริยา ปานปรุง. (2538). การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2536). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ตามความต้องการของท้องถิ่น สหวิทยาลัยพุทธชินราช วิทยาลัยครูพิบูลย์สงคราม. พิษณุโลก.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วสันต์ รัตนากร. (2541). การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาเอก
สารสนเทศ ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2534.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย..
- วินัย สายหงษ์. (2528). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ
ระยะสั้นของครูผู้สอน และผู้บริหารการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด
ปริญญาณิพนธ์. ศศ.ม. : กรุงเทพฯ . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .
ถ่ายเอกสาร.
- วิรัตน์ อยู่เนด. (2539). ปัญหาการศึกษาในโครงการพัฒนาการกีฬาและสุขภาพ
พลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- (2530). อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยาลัยครูบุรีรัมย์. (2537). ความคิดเห็นของนักศึกษา กศ.บป.ต่อการจัดการเรียน
การสอนของวิทยาลัยครูบุรีรัมย์. รายงานการวิจัย : ศูนย์วิจัยและบริการ
การศึกษา. วิทยาลัยครูบุรีรัมย์.
- วีณา มิ่งขวัญ. (2530). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาเอกศิลปศึกษา
ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ สหวิทยาลัย
รัตนโกสินทร์. ปริญญาณิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- วีระพล สุวรรณนันต์. (2533). กระบวนการแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์. (2540). คู่มือนักศึกษา กศ.บป. .บุรีรัมย์ : เรวดีการพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สหวิทยาลัยทวารวดี. (2536). การสำรวจสภาพการจัดการเรียนการสอนการศึกษา
สำหรับบุคลากรประจำการ ของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยทวารวดี
ปีการศึกษา 2535. โครงการวิจัยพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
โครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ. กรมการฝึกหัดครู.
สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. (2534). ปัญหาและแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ ในสหวิทยาลัยทักษิณ. (เอกสารสรุปผลการประชุม).
สุราษฎร์ธานี : สหวิทยาลัยทักษิณ.
- สหวิทยาลัยอีสานเหนือ. (2534). สรุปผลการดำเนินโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ ในรอบปีการศึกษา 2533. (เอกสารประกอบการประชุม
สัมมนา). อุตรธานี : สหวิทยาลัยอีสานเหนือ.
- สังต์ อุทรานันท์. (2532). "พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร". ภาควิชาบริหาร
การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. : กรุงเทพฯ.
- สนอง อิมเอ็ม. (2532). "การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการทางด้านการเรียน
การสอนในหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นสายอาชีพช่างไฟฟ้า ของโรงเรียน
สารพัดช่าง เขตภาคเหนือ". ปรินญานิพนธ์. ศษ.ม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
: ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตร ยิ่งยงดำรงฤทธิ์. (2540). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลัก
สูตรระยะสั้น แผนกวิชาเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพ
มหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษาผู้ใหญ่). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สวัสดิ์ อุดมโภชน.ดร.(2541). "สถาบันราชภัฏกับการปฏิรูปการศึกษา". ในวารสาร
ราชภัฏกรุงเทพฯ . สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ลีปนันท์ เกตุทัต. (2534 "คำบรรยายพิเศษ อนาคตไทย และครูไทยในอนาคต".
ในเอกสารวิชาการ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมการฝึกหัดครู.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุทัศน์ ปัทมมานิช. (2541). "การปฏิรูปการฝึกหัดครูบทบาทของสถาบันราชภัฏ
ในแผน 8 ". ในวารสารราชภัฏกรุงเทพฯ. สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
สมน อมรวิวัฒน์. ศาสตราจารย์.(2537)."รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการคัดเลือก
ผู้สมัครเข้าเรียนคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย".
สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ.
- สุรีย์ นาคนิยม. (2528). "ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาผู้ใหญ่สายอาชีพ
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดในเขต
การศึกษา 2. ปริญญาโท. กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร : กรุงเทพฯ. อัดสำเนา.
- สุวัฒน์ มุทระเมธา. (2531). "การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ". ในโครงการสัมมนา
ทางวิชาการ. หน้า 1 ศูนย์เสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัย
กรุงเทพฯ.
- สุพัตรา เชิดจิระพงษ์. (2538). การประเมินผลโครงการจัดการศึกษาสำหรับ
บุคลากรประจำการ ของคณะวิทยาการจัดการ สหวิทยาลัยอีสานใต้.
ปริญญาโท. กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ เลวลัย. (2536). การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอก
ระบบโรงเรียน. ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร : กรุงเทพฯ.
- สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (2538ก). รายงานการวิจัยแนวปฏิรูปการจัดการ
ศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ. กรุงเทพฯ :
หน่วยศึกษานิเทศก์.
- , (2540ข). กศ.บป. กับการพัฒนาคนทำงาน. กรุงเทพฯ :ศิริวัฒนา
อินเตอร์พรีน.
- อรุณ ปรีดีติติก. (2524). "รายงานการวิจัยที่มีผลต่อการไม่มาเรียนของนักศึกษาและ
บุคลากรประจำการ". สำนักพิมพ์อักษรไทย : กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อาภัสสรีย์ ไชยคุณา. (2532). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนตามโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2532. เชียงใหม่ : วิทยาลัยครูเชียงใหม่ สหวิทยาลัยล้านนา.
- อิสระ โกวิบูลย์. (2538). "จากวิทยาลัยครูสู่สถาบันราชภัฏ". ในราชภัฏกรุงเทพฯ. หน้า 3 : สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อุไรวรรณ วรรณศิลป์. (2540). ปัญหาการเรียนของนักศึกษาภาคสมทบ หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยช่างกล ปทุมวัน. ปริญญาโท กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- Archiniega Guillermo Mignel. (1972), *Teacher-Service Education Mdel*, Dissertation Abstract" 33 : 1522a ; September.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 4th, ed. Englewood : Cliffs. NJ Prentice-Hall.
- Cornbach, Lee. (1971). *Essentials of Psychological testing*. 3 rd. ed. New York : Harper & Row.
- Nenyod, Boomus. *An Analysis of Problem Percived by Foreign Students Enroolled in State College and University in the state of Texas*. Dissertation Abstracts International. 33 : 5090 - 5092A : August.
- Pervis, June. (1971). 'Sume Problems of teaching and learning with in the pen University in the State of Texas' : Education Research. 21(3) : 163-175.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ที่ ทม 1007/1443

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 มีนาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวพิสมัย บัวอุไร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ลี้มไทย เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักศึกษาโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป รุ่น 12 - 13 จำนวน 222 คน ตอบแบบสอบถาม ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ในระหว่างเดือน มีนาคม พ.ศ. 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิสมัย บัวอุไร ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร./โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๐164

115

รับเลขที่ 243/42
วันที่ 20 มิ.ย. 2542
เวลา 17.00 น.

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ 5 มกราคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

เนื่องด้วย นางสาวพิสมัย บัวอุไร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ถิ่นไทย เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และรองศาสตราจารย์โกวิท เชื้ออมกลาง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องหมายการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการงานสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพิสมัย บัวอุไร ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

1.เพื่อโปรดทราบ

2.เห็นสมควรแล้ว

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย 20 มิ.ย. 2542

โทร/โทรสาร 258-4119

1. ผศ. เอกกมล
2. แล้ว ผศ. ปรียาภรณ์ หง
ผศ. โกวิท
ผศ. ปรียาภรณ์
20 มิ.ย. 2542

ที่ ทม 1007/ ๐164

	รับเลขที่ _____ / _____
	วันที่ _____
	ปี _____
บัณฑิตวิทยาลัย	
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ 5 มกราคม 2542

เรื่อง ขอลาขณเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี

เนื่องด้วย นางสาวพิสมัย บัวอุไร นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (กศ.บป) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพรีร์ ล้มไทย เป็นประธานควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต สันตะโกมล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการงานสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพิสมัย บัวอุไร ซึ่งเป็นประจักษ์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร 258-4119

ภาคผนวก ข

**แบบสอบถามปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป
โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์**

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป
โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อทราบความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี

ในการตอบแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ข้อมูลที่เป็นคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะไม่กระทบกระเทือนต่อผู้ใดทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่เป็นภาพรวม ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในรุ่นต่อไป

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

นางสาวพิสมัย บัวอุไร
นิสิตปริญญาโท มศว ประสานมิตร
ผู้วิจัย

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

เรื่อง

**ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป
โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์**

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. ท่านมีประสบการณ์ในการทำงานกี่ปี

- () 1. ต่ำกว่า 1 ปี
- () 2. 1 - 5 ปี
- () 3. 5 - 10 ปี
- () 4. 10 ปี ขึ้นไป

2. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งงานใด

- () 1. ระดับหัวหน้างาน
- () 2. ระดับเจ้าหน้าที่หรือพนักงาน
- () 3. ยังว่างงาน / รองาน (ถ้าเลือกข้อนี้ให้ข้ามไปตอบ ข้อ 4)
- () 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ท่านปฏิบัติงานสังกัดหน่วยงานใด

- () 1. ราชการ
- () 2. รัฐวิสาหกิจ
- () 3. เอกชน
- () 4. ธุรกิจส่วนตัว
- () 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. ปัจจุบันท่านเป็นนักศึกษา กศ.บป. รุ่นที่เท่าใด

- () 1. รุ่นที่ 12
- () 2. รุ่นที่ 13

5. ท่านเป็นนักศึกษา กศ.บป. ในศูนย์การศึกษาใด

- () 1. ศูนย์บุรีรัมย์
- () 2. ศูนย์ร้อยเอ็ด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ของนักศึกษาในโครงการจัด

การศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏ

บุรีรัมย์ รวม 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน

ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คะแนน	4	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
คะแนน	3	หมายถึง	มีปัญหามาก
คะแนน	2	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มาก	มาก	น้อย	น้อย
		ที่สุด			ที่สุด
		4	3	2	1
ด้านหลักสูตร					
1	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน				
2	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้				
3	การจัดลำดับเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ ของแต่ละภาคเรียนไม่ต่อเนื่องกัน				
4	การจัดลำดับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาไม่ได้เรียงตามลำดับความยากง่าย				
5	ผู้เรียนยังขาดความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตนเองเรียน				
6	หลักสูตรกำหนดเวลาในการฝึกภาคปฏิบัติในบางวิชาน้อยเกินไป				
7	เนื้อหาในแต่ละรายวิชาขาดการปลูกฝังด้าน คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณทางธุรกิจที่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน				
8	เนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่เพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับสูง				
9	เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นอย่างแท้จริง				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านหลักสูตร (ต่อ)					
10	เนื้อหาวิชาที่เรียนในหลักสูตรไม่ได้บรรจุทักษะที่จำเป็นบางอย่างในการปฏิบัติงานจริงของผู้เรียน				
ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน					
11	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษาของผู้เรียน				
12	ผู้สอนไม่นำเทคนิคและวิธีการสอนหลาย ๆ วิธีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
13	งานที่ผู้สอนมอบหมายให้ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียนมีปริมาณมากเกินไป				
14	ภาระงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละรายวิชาไม่เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น ๆ				
15	สภาพบรรยากาศภายในชั้นเรียนไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้				
16	ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
17	สภาพภายในชั้นเรียนโดยทั่วไปไม่ค่อยสะอาด				
18	วิธีการสอนไม่สอดคล้องกับรายวิชาที่เรียน ส่วนมากใช้การบรรยายเพียงวิธีเดียว				
19	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับระดับสติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน				
20	การจัดตารางเรียนในแต่ละรายวิชาเอื้อประโยชน์ให้กับผู้สอนมากกว่าผู้เรียน				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านผู้เรียน					
21	ผู้เรียนมีความแตกต่างกันทางด้านประสบการณ์ และทักษะในการปฏิบัติงานด้านธุรกิจ				
22	ผู้เรียนไม่กล้าซักถามผู้สอนในสิ่งที่ตนไม่เข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน				
23	จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป				
24	ผู้เรียนไม่มีเวลาเข้าหอสมุด หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน				
25	ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เนื่องจากมาเรียนเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์เท่านั้น				
26	ปัญหาด้านเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้เรียน				
27	บุคคลในครอบครัวไม่ให้การสนับสนุนในการมาเรียนของผู้เรียน				
28	ความไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียนของผู้เรียน				
29	ผู้เรียนมีการรับผิดชอบทางครอบครัว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน				
30	ผู้เรียนมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน				
ด้านผู้สอน					
31	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การอภิปรายในชั้นเรียน				
32	ผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในระหว่างเรียน				
33	ผู้สอนไม่นำข้อเสนอแนะของผู้เรียนไปใช้ในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน				
34	ผู้สอนขาดความเอาใจใส่ต่อปัญหาการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านผู้สอน (ต่อ)					
35	ผู้สอนขาดการแสดงออกซึ่งการมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนต่อผู้เรียน				
36	ผู้สอนเข้าสอนไม่ตรงเวลา ล่าช้าเป็นประจำ				
37	ผู้สอนขาดทักษะ ความชำนาญในการถ่ายทอดความรู้				
38	ผู้สอนไม่นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่นการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ ฯลฯ				
39	ผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่				
40	ผู้สอนบรรยายเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเร็วเกินไป ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทัน				
ด้านการวัดผลและประเมินผล					
41	การวัดผลและประเมินผลไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้				
42	เกณฑ์ในการพิจารณาการวัดผลและประเมินผล กำหนดไว้คลุมเครือ ไม่ชัดเจน				
43	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้แต่ละครั้ง มีความยากเกินไป				
44	ข้อทดสอบที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้แต่ละครั้ง ไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน				
45	ผู้สอนขาดการชี้แจงข้อบกพร่อง ที่พบจากการวัดผลและประเมินผลแก่ผู้เรียน				
46	จำนวนข้อทดสอบมีมากแต่ให้เวลาในการทำข้อทดสอบน้อยเกินไป				
47	ผู้สอนมิได้นำวิธีการวัดผลและประเมินผลหลาย ๆ รูปแบบ มาใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้				
48	ผู้สอนมิได้ทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
ด้านการวัดผลและประเมินผล (ต่อ)					
49	การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคน ขาดความยุติธรรม				
50	การแจ้งผลการเรียน ให้ผู้เรียนทราบหลังการวัดและประเมินผล ไม่ตรงตามกำหนดเวลาที่สถาบันฯ ระบุไว้				
ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก					
51	สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนไม่ทันสมัย และยังด้อยประสิทธิภาพ				
52	ผู้เรียนไม่สะดวกในการติดต่อขอใช้สื่อ อุปกรณ์เพื่อนำเสนอกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนเนื่องจากบุคลากรที่ให้บริการไม่อยู่ประจำห้องสื่อ				
53	จำนวนสื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ฯลฯ				
54	ความไม่พร้อมของห้องเรียน อาคารเรียน และเก้าอี้นั่งฟังบรรยาย				
55	การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ และมีไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน				
56	ภายในชั้นเรียนยังขาดอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบกับสื่อการสอน เช่น ปลั๊กไฟ จอรับภาพข้ามศีรษะ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ				
57	สภาพของชั้นเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้อุปกรณ์การสอน				
58	หอสมุดมีหนังสือ เอกสาร ตำราทางด้านบริหารธุรกิจ และการจัดการที่ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน				

ข้อ	ปัญหา	ระดับปัญหา			
		มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก (ต่อ)					
59	พื้นที่ภายในหอสมุดมีความคับแคบเกินไป ไม่มีที่นั่งสำหรับศึกษาค้นคว้า				
60	สถาบันจัดให้มีสถานที่ที่ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนได้ใช้พักผ่อนในช่วงพัก และชั่วโมงว่างน้อยเกินไป				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโครงการ

จัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่าหน้าข้อความซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อ

การจัดการเรียนการสอน ในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป (เลือกเพียงคำตอบเดียว)

1. ท่านคิดว่าโปรแกรมวิชาที่ท่านศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ตรงกับลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติ และตรงกับความสนใจของท่านหรือไม่
 - () 1. ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ และตรงกับความสนใจ
 - () 2. ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่ไม่ตรงกับความสนใจ
 - () 3. ไม่ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ แต่ตรงกับความสนใจ
 - () 4. ไม่ตรงกับลักษณะงานที่ปฏิบัติและไม่ตรงกับความสนใจ
 - () 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. ในภาคเรียนที่ 3 (ภาคฤดูร้อน) ท่านต้องการให้สถาบันฯ จัดการเรียนการสอนในลักษณะใด
 - () 1. จัดให้มีการเรียนการสอน 16 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ - วันอาทิตย์ และนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย นักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์ เรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
 - () 2. จัดให้มีการเรียนการสอน 12 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ - วันอาทิตย์ และนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดเรียนที่โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย นักศึกษาศูนย์บุรีรัมย์ เรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
 - () 3. จัดให้มีการเรียนการสอน 12 สัปดาห์ เฉพาะวันเสาร์ - วันอาทิตย์ โดยนักศึกษาศูนย์ร้อยเอ็ดมาเรียนที่สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
 - () 4. จัดให้มีการเรียนการสอนโดยใช้ระบบทางไกลผ่านดาวเทียม
 - () 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. ท่านมีความรู้สึกต่องานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้ท่านรับผิดชอบในแต่ละรายวิชา อย่างไรบ้าง
 - () 1. มีปริมาณน้อยเกินไป
 - () 2. มีปริมาณพอเหมาะกับความต้องการและความสามารถ
 - () 3. มีปริมาณมากเกินไป

4. ท่านมีความคิดเห็นว่างานที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้รับผิดชอบมีประโยชน์ต่อตัวท่าน

มากนักน้อยเพียงใด

- () 1. มีประโยชน์มากในทุก ๆ วิชาที่ได้รับมอบหมาย
- () 2. มีประโยชน์มากในบางวิชาเท่านั้น
- () 3. ไม่เคยรู้สึกว่ามีประโยชน์เลย

5. ในการทำงานส่งอาจารย์ผู้สอนท่านต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานในรูปแบบใดต่อตัวท่าน

- () 1. งานเดี่ยว และเป็นงานที่สามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา
เพราะ.....
- () 2. งานเดี่ยว และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน
เพราะ.....
- () 3. งานกลุ่ม และสามารถทำเสร็จภายในเวลาเรียนของแต่ละรายวิชา
เพราะ.....
- () 4. งานกลุ่ม และเป็นงานที่ศึกษาค้นคว้านอกชั้นเรียน
เพราะ.....
- () 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. หากสถาบันฯ จะปรับเวลาเรียนในคาบเรียนแรกของแต่ละวัน ท่านมีความคิดเห็นว่างานใดเหมาะสม และท่านสามารถมาเรียนได้

- () 1. 07.00 - 07.50 น.
- () 2. 07.50 - 08.40 น.
- () 3. 08.00 - 08.50 น.
- () 4. 08.30 - 09.20 น.

7. ท่านมีความคิดเห็นว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทางธุรกิจ โดยการจัดตั้งบริษัทจำลอง มีประโยชน์ต่อตัวท่านมากนักน้อยเพียงใด

- () 1. มีประโยชน์มาก เพราะ.....
- () 2. มีประโยชน์น้อย เพราะ.....
- () 3. ไม่มีประโยชน์ เพราะ.....

ตอนที่ 4 ข้อมูลที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อคิดเห็น
และข้อเสนอแนะที่มีต่อโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

1. ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

2. ด้านวิธีการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ด้านผู้เรียน

.....

.....

.....

4. ด้านผู้สอน

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

.....

6. ด้านสื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

ขอขอบคุณอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
2. รองศาสตราจารย์โกวิท เชื้อมกลาง รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชวลิต สันตะโกมล อาจารย์ประจำภาควิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี , ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการครู

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวพิสมัย บัวอุไร
วัน/เดือน/ปีเกิด	7 ตุลาคม 2514
สถานที่เกิด	อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 11 หมู่ 3 ตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม 73130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสองพี่น้องวิทยา
พ.ศ. 2537	ค.บ.(ธุรกิจศึกษา) จากสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป
โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวพิสมัย บัวอุไร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
พฤษภาคม 2542

การวิจัยนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษา ใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก และเปรียบเทียบปัญหาการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่งงาน สังกัดของหน่วยงาน รุ่นที่ศึกษา และศูนย์การศึกษา ตลอดจนรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาในโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี รุ่น 12 รุ่น 13 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test , F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และมีตำแหน่งงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดของหน่วยงานต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดหน่วยงานราชการ มีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ปฏิบัติงานในสังกัดหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในรุ่นต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในรุ่น 13 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในรุ่น 13 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ศึกษาในรุ่นที่ 12 มีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในรุ่น 13 เช่นเดียวกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษาต่างกัน มีปัญหาการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์บุรีรัมย์ มีปัญหาการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในศูนย์ร้อยเอ็ด ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรเน้นหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน ทันสมัย และเป็นหลักสูตร ที่ให้ความรู้แก่ผู้เรียนมากที่สุด ควรมีสื่อการเรียนการสอนและเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มากกว่า ใช้วิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียว ควรมอบหมายงานให้ผู้เรียนรับผิดชอบน้อยลง เนื่องจาก ผู้เรียนมีภาระงานมาก การวัดผลและประเมินผลการเรียนควรมีมาตรฐาน และมีความยุติธรรม กับนักศึกษาทุกคน ควรเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการใช้งานของ ผู้เรียน และผู้สอน

**STUDY PROBLEMS OF STUDENTS ON CONTINUING STUDY IN GENERAL MANAGEMENT PROGRAM
AT BACHELOR'S DEGREE LEVEL IN RAJABAHT INSTITUTE BURIRAM**

AN ABSTRACT

BY

PISAMAI BUAURAI

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University**

May 1999

The purposes of this study were to investigate Study Problems of Continuing Study Students In General Management Program at Bachelor Degree level in Rajabaht Institute Buriram in six aspects : Curriculum , teaching-learning methods, learners , teachers, measurement and evaluation , and materials and facilities and to compare those problems varied by working experiences , working positions , working places , academic year students , educational centers as well as suggestions for the learning program.

The subjects comprised 222 Continuing Study Students at Rajabaht Institute Buriram , the intake of the academic years 1997 and 1998. Data were collected by the questionnaires constructed in the forms of rating scaled checking and open-ended types. Various statistical methods were used for data analyzing such as percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

Research results came out as follow :

1. The students with different working experiences and working position had no significant difference in learning problems both as a whole and in each area.

2. The students with different working places had no statistically significant difference in study problems both as a whole and in each area. , but in curriculum aspect there is statistically significant difference at .05 level. Study also shows that students work for government offices have more learning problems than those who work for private enterprises.

3. The students in different academic year had statistically significant difference both as a whole and in each area at .01 level . Study also shows that students enrolled the program in academic year 1997 have more learning problems than those who enrolled in 1998. For the aspects of learners, teachers and measurements and evaluation, there is statistically significant difference at .05 level. Study also shows that students enrolled the program in academic year 1997 have more learning problems than those who enrolled in academic year 1998. The aspect of curriculum , teaching-learning methods and materials and facilities are statistically significant difference at .01 level. Study also shows that students enrolled the program in academic year in 1997 have more learning problems than those who enrolled in academic year 1998.

4. The students with different educational centers had no statistically significant difference both as a whole and in each area , But in the aspects of curriculum and materials and facilities statistically there is statistically significant difference at .05 level. Study also shows that students studied at Burirum Educational Center have more learning problems than those who studied at Roi-ed Educational Center.

5. The students suggested that the curriculum should be more update, knowledgiable and fit for the global world. There will be more technology and new techniques in the learning process. The number of assignments will be suitable to the students. Measurment and evaluation should be standardized to make it fair for each student. Besides, materials should be sufficiently provide for teaching and learning.